ANUL X No. 2931

Ediția de seară

MARȚI 2 SEPTEMBRIE, 1897

Abonamente

Incep la 1 și 15 ale fie-cărei luni și se plătesc inainte:

Un an in țară 30 lei; in străinătate 50 lei
Șase luni 15 „ „ „ 25 „
Treĭ luni 8 „ „ „ 13 „

Numărul 10 banĭ

In străinătate 15 banĭ

Adevĕrul

Să te ferești Romîne de cuiŭ strein în casă
V. Alexandri.

Anunciurĭ

Se primesc direct la Administrația ziaruluĭ

Linia pagina VI-a . . . . lei 0.50 bani
„ „ V-a . . . . „ 2. „
„ „ IV-a . . . . „ 2. „

La un mare număr de liniĭ se fac reducțiĭ din tarif

Numărul 10 banĭ

Un număr vechiŭ 20 banĭ

Redacția
PASAGIUL BĂNCEĬ NAȚIONALE (TELEFON No. 25).

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

Administrația
PASAGIUL BĂNCEĬ NAȚIONALE (TELEFON No. 25).

Meetingul de la Dacia

Șase paginĭ
la fie-care ediție

Două țărĭ, două prese

La ocaziunĭ marĭ și solemne, unele ziare vorbesc despre *presa sănătoasă* și fac apel la ea ca să contrabalanțeze efectul ce-l produce în țară *presa bolnăvicĭoasă*, care, în paranteză fie zis, sîntem noĭ, cele cîte-va ziare democratice, carĭ am căpătat încrederea și simpatia publiculuĭ.

Apelul «*preseĭ sănătoase*» este o dovadă că există două prese. Lucrul este foarte adevărat, după cum nu este maĭ puțin adevărat că sînt două țărĭ în țara romînească. Prima presă este aceea a claselor stăpînitoare de toate nuanțele, presa politicianilor carĭ nu fac și eĭ de cît să ție un rol în marea comedie constituțională care are de regizor pe Domnul Carol de Hohenzolern, de profesiune—și o profesiune din cele maĭ rentabile—rege al Romînieĭ.

Cea-l'altă presă, «*presa bolnăvicĭoasă*» reprezintă țara claselor obijduite și este singurul mijloc de protestare al acestora, singurul glas care se ridică ca să fie semn de raliare și chip de a lupta în potriva opresorilor. E natural ca această presă să nu aĭbă în vedere de cît interesele celor mulțĭ, să caute să descopere toate călcările de lege, să fie vecĭnic la postul de onoare și de primejdie, fiind în acelașĭ timp farul de lumină care să împrăștie razele luĭ bine-făcătoare în întunericul neștiințeĭ și al neculltureĭ populare. Această presă va combate starea de astăzĭ, va înfiera cu fier roșit în foc toate sălbăteciile și în prima linie va cere *domnia legilor*.

Presa «sănătoasă» nu are să se ocupe de așa ceva. Ea se îndeletnicește cu intrigile de culise, cu lăncĭ, carĭ nu fac rănĭ, se lovesc gazetariĭ lor ca și oameniĭ lor politicĭ, daŭ importanță capitală faptuluĭ că D. Stătescu este constipat pe ziua de azĭ și nu pomenesc nimica saŭ ĭșĭ bat joc de torturile suferite de Tudor David, și insultă memoria sergentuluĭ Godeanu.

E natural, cînd noĭ ridicăm perdeaua care acoperă starea ticăloasă a țăreĭ romîneștĭ, cînd arătăm că lege nu avem, cînd dovedim că dreptate nu se face nicĭ odată, e natural, zicem, cînd propaganda noastră prinde și cînd lumea nu maĭ are încredere în autoritățĭ, e natural ca presa «sănătoasă», presa țăreĭ celor de sus, să se alarmeze și să ceară a se lua măsurĭ. Pînă acum țara de jos, țara celor obijduițĭ, a suferit, a plătit gloaba, a susținut întreg edificiul stăreĭ actuale, dar a tăcut, n'a protestat. Azĭ, o presă *bolnăvicĭoasă* caută s'o facă să protesteze, să se răzvrătească contra stăreĭ actuale și să ceară ca legea să fie lege cel puțin și ca să nu fie batjocura claselor privilegiate. Antagonizmul ese la lumină, păturile opresate încep să murmure, cadavrul luĭ Godeanu ese la suprafață, Tudor David, schilodit de autoritățile militare și trimis la miliție în mod arbitrar, protestează cu glasul întrerupt de sughițurile epilepsieĭ, lumea celor micĭ, dar mulțĭ, începe să facă gură și această dușmănie de clasă reese lămurit din atitudinea *preseĭ bolnăvicĭoase*. Sînt două țărĭ, față în față, și aceste două țărĭ aŭ presa lor, în care se oglindesc aspirațiunele fie-căreĭa și se formulează dorințele uneĭa de a ținea în robie clasele populare, ĭar a acestora de a se emancipa și a civiliza țara romînească.

E o mîndrie pentru noĭ a fi de partea celor mulțĭ, de a fi pentru clasele privilegiate: *presa cea bolnavă*, pe cînd în realitate sîntem presa care arată boalele societățeĭ, cangrena care începe să o roadă și rușinea de a avea o presă așa de «*sănătoasă*», că, pentru a trăi, e nevoită a o hrăni în mod artificial cu fondurĭ secrete saŭ subvențiĭ de la partide.

Const. Mille

SATIRA ZILEI

Nicoreanu în presă

Ziarul *Universul*, reformîndu-se, șĭ-a mărit personalul. Nevoĭa simțindu-se de un medic spre a prepara medicamente pentru *moartea muștelor saŭ a păduchilor de lemn, exterminarea șoarecilor, hapurile de catramină, pomada italiană* care face să crească părul pe bilele de bileard și face să cadă bătăturile și alte *specificurĭ*, d-rul Nicoreanu, a fost angagĭat de zisul ziar.

Dăm știrea fără nicĭ o rezervă, de oare-ce nicĭ ziarul *Universul* n'a avut rezervă față de memoria luĭ Godeanu, victima nouluĭ impiegat.

Universul a maĭ alcătuit și un abonament extra-ordinar cu premiĭ, carĭ constă în ceasornice cu saŭ fără capace, luminărĭ de stearină, ghete de copiĭ și alte articole de prima necesitate.

Abonaților răĭ de plată li să dă ca premiŭ gratis un *specific Nicoreanu*.

Periplizos.

N. Gane

In tinerețe a scris nuvele... pavate cu bune intențiĭ și astăzĭ pavează Iașul cu asfalt și piatră cubică.

D. Gane e azĭ primarul în demisie a celeĭ de a doua Capitale: orĭ i se admite prĭoectul de canalizare a Calcaineĭ și atuncĭ ĭșĭ retrage demisia — orĭ nu, și atuncĭ... D. Gane se retrage la Soc. de asigurare Naționala, *al căreĭ acționar principal e.*

In ultima lună a guvernăreĭ regimuluĭ din 1888, D. Gane a gustat deliciile portofoliuluĭ ministerial, dar nicĭ atuncĭ n'a putut canaliza Calcaina: toujours... Ganion!

Syl.

Noul cancelar german

Demisia luĭ Hohenlohe.— Un general cancelar.— Urmările.

Am anunțat din vreme că demisiunea principeluĭ de Hohenlohe din cancelariatul imperiuluĭ german este iminentă. La început se credea că ministrul de externe, contele de Buellow, este urmașul destinat al luĭ Hohenlohe. Acum însă știrea aceasta se dezminte. Ca viitor cancelar al imperiuluĭ Germanieĭ apare într'adevăr un Buellow, dar nu fostul ambasador german la Bucureștĭ, ci generalul de cavalerie Adolf de Buellow, comandantul corpuluĭ al 14 de armată.

*

Adolf de Buellow s'a născut la 30 Decembrie 1836 la Berlin. La 1856 a fost trecut ca ofițer în cadrele armateĭ prusiace. De la 1871—1882 a fost atașat pe lîngă ambasada din Paris, — ĭar la 1874 a fost numit aghiotant regal și imperial. Reintors în Germania, de Buellow a primit comanda diviziuneĭ de armată din Darmstadt. Apoĭ a fost numit în funcțiunea de comandant al corpuluĭ al 6-lea de armată și la 1896 a fost trecut în acceașĭ calitate la corpul al 14-lea de armată din Karlsruhe.

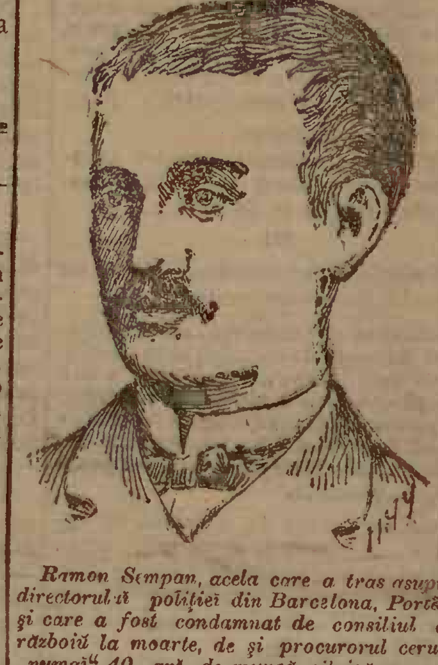
*

Atîta se poate spune despre generalul Buellow. Alta nimic. In trecutul săŭ nu se găsește nicĭ cel maĭ mic indiciŭ care ar putea să explice chemarea sa la cancelariatul imperiuluĭ. Așa fiind lucrurile, numirea generaluluĭ de Buelow pare să adeverească versiunea ce circula cu privire la numirea nouilor miniștriĭ, cu ocaziunea chemăreĭ generaluluĭ Podbielsky în capul departamentuluĭ poștelor. Impăratul Wilhelm voește să guverneze numaĭ cu generalĭ, adică cu oamenĭ carĭ, mulțumită pozițiuneĭ ce ocupă și a educațiuneĭ ce aŭ avut'o, trebuĭe să stea cu totul la ordinele capriciilor imperiale. Toate cererile militare, nu vor maĭ putea fi refuzate de miniștriĭ; cazonismul și supunerea oarbă vor caracteriza ministerul german.

In asemenea condițiunĭ, grele vremurĭ așteaptă pe poporul german. Reacțiunea va serba adevărate orgiĭ. Rămîne ca democrația și social-democrația punînd forțele, de carĭ dispun, în mișcare, să puĭe capăt apucăturilor despotice ale luĭ Wilhelm II, și detronînd pentru totdeauna militarismul, să puĭe în locul luĭ domnia luminată a reprezentațiuneĭ poporuluĭ.

Gal.

Ramon Sempan

Ramon Sempan, acela care a tras asupra directoruluĭ poliției din Barcelona, Portăs, și care a fost condamnat de consiliul de războĭŭ la moarte, de și procurorul ceruse „numaĭ" 40 anĭ de muncă silnică, — este fiul luĭ F. Sempan, fost deputat republican și om cu mare vază în Barcelona.

Ramon Sempan nu era anarchist, ci republican federat, dar faptul că guvernul spaniol, prin poliția sa, nu'l ĭerta să se stabilească în nicĭ-un oraș, precum și persecuțiunile adevărat iezuitice la carĭ îl supuneaŭ zbiriĭ administrațieĭ, — îl făcură să ĭșĭ piarză cu totul capul și să comită cunoscutul asasinat.

Fig.

Agitațiile din Dobrogea

După cum am maĭ spus, adversariĭ ceĭ maĭ periculoșĭ aĭ romînismuluĭ în Dobrogea nu sînt Bulgariĭ, ci înșișĭ o parte dintre Romînĭ, așa numitul partid al D-luĭ Paul Stătescu.

Sînt foarte interesante și cu deosebire instructive știrile pe carĭ le avem relativ la agitațiile acestuĭ partid. Se va vedea, din aceea ce vom spune maĭ la vale, în ce hal s'a găsit pînă acum administrația Dobrogeĭ și cum aceĭa, carĭ aŭ fost însărcinațĭ să apere interesele Romînilor, n'aŭ făcut de cît să sprijine propaganda bulgărească.

Nouiĭ prefecțĭ

Indată ce s'aŭ dus în Dobrogea nouiĭ prefecțĭ DD. S. Nenițescu și Luca Ionescu și aŭ început să ĭa măsurĭ pentru a micșora influența Bulgarilor, aceștia aŭ început o teribilă agitație. Proteste violente. în contra măsurilor luate de prefecțĭ, aŭ fost trimise ministruluĭ de interne.

Agitatoriĭ bulgarĭ aŭ început să agite populația și prefecțiĭ nu puteaŭ lucra de cît cu foarte multă băgare de seamă.

Vizita D-luĭ Paul Stătescu

Totușĭ D. Ion Nenițescu, lucrînd pe baza statisticelor și în conformitate cu legea, se simțea forte și spera în reușită.

Bulgariĭ desperațĭ de noua stare de lucrurĭ ce se crea, pe de altă parte funcționariĭ, carĭ considerau Dobrogea ca un pașalîc al lor, văzîndu-se pușĭ la index, aŭ făcut apel la D. Paul Stătescu să intervină.

Acesta s'a dus imediat în Dobrogea. Partidul săŭ ĭ-a făcut o primire strălucită în frunte cu primarul din Tulcea, D. Mircea Petrescu.

Bucuria, pe care aŭ simțit'o Bulgariĭ și funcționariĭ deochĭațĭ, la vederea D-luĭ Paul Stătescu, a fost extra-ordinară.

Limbagiul D-luĭ Stătescu

D. Paul Stătescu s'a prezentat ca un stăpînitor de drept al Dobrogeĭ. D-sa a asigurat pe protejațiĭ săĭ că toate măsurile și amenințările D-luĭ Ion Nenițescu sînt o furtună într'un pahar cu apă și că în curînd va lua D-sa prefectura de Tulcea și decĭ vechea stare de lucrurĭ nu va fi tulburată în nimic.

Indrăzneala Bulgarilor

Limbagiul D-luĭ Stătescu, asigurările pe carĭ D-sa le-a dat, aŭ făcut ca Bulgariĭ să se îndîrjească și să înceapă o luptă strașnică în contra noilor prefecțĭ

D. Nenițescu este luat peste picĭor și Bulgariĭ strigă în gura mare, împreună, cu oameniĭ D-luĭ Paul Stătescu, că noul prefect va trebui să-șĭ facă foarte curînd geamantanul.

La consiliul de miniștriĭ

Văzînd această stare de lucrurĭ, D. Ion Nenițescu a venit în Bucureștĭ și a expus consiliuluĭ de miniștriĭ situația pe care ĭ-o crează în Dobrogea D. Paul Stătescu.

D-sa a cerut apoĭ consiliuluĭ să-ĭ aprobe imediat măsurile ce voește să ĭa căcĭ, dacă nu i se dă imediat tot concursul ca să izbească pe amiciĭ D-luĭ Paul Stătescu, nu maĭ poate rămîne prefect la Tulcea.

Consiliul de miniștriĭ a aprobat toate măsurile D-luĭ Ion Nenițescu și zilele acestea se va face o mare schimbare în administrația județuluĭ Tulcea.

Rep.

Avem un candidat!

Guvernul e în încurcătură la Bacăŭ: D. Jean Leca, bolnav, nu maĭ poate păstra postul de prefect al județuluĭ — și el, marele guvern al imenseĭ familiĭ liberale, nu găsește om în loc!

Să-ĭ venim în ajutor—maĭ cu seamă că administrația din Bacăŭ ne e special scumpă pentru solicitudinea ce a arătat tot-d'a-una preseĭ independente.

Tradiția Leculeștilor nu poate fi, credem, maĭ vrednic continuată de cît de acela care a lucrat atîta la stabilirea eĭ—și pe acela îl cunoaștețĭ; ĭ-ațĭ și spus pe nume; e el, chĭar el, banditul prin excelență, e Talianu.

Administrația Bacăuluĭ nu trebuĭe să se dezmintă vre-odată — căcĭ te pomeneștĭ că guvernul numește un prefect, sub administrația căruĭa să te poțĭ duce la Bacăŭ fără să te întorcĭ cu pansament la cap.

Saturn

Maĭ repede mușamaua

E deja atîta timp,—sînt două săptămînĭ—de cînd presa a denunțat cazurile Godeanu și Tudor David și azĭ încă nu știm ce zic autoritățile și în ce chip mușamaua s'a fabricat. Că lucrurile se vor cocoloși nicĭ îndoĭală nu poate fi. E însă curios a se ști în ce chip se va face aceasta. Nicĭ mediciĭ militarĭ nu șĭ-aŭ depus raportul, nicĭ ancheta numită la Tîrgoviște, nu s'a publicat. Ar fi fost însă destul timp ca toate cercetările să se facă și guvernul să se grăbească să publice știutul comunicat prin Monitorul Oficial *care* „să liniștească spiritele".

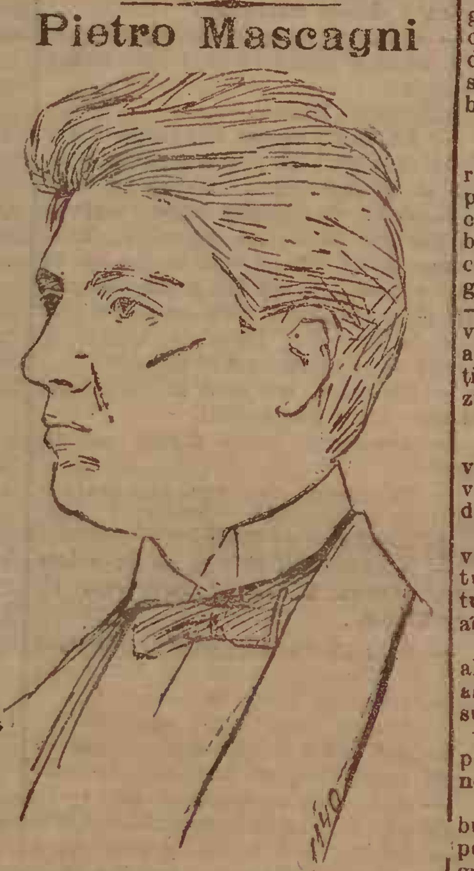
Ministerul însă compteează pe alt-ceva: pe liniștirea emoțiuneĭ publice. Imediat ce o vor maĭ slăbi, de îndată ce altă cestiune va veni la ordinea zileĭ, totul va fi trecut sub tăcere și atît Nicoreanu, cît și Cîmpeanu, cu torturatorul sergent major Stănescu, vor fi făcuțĭ basma curată.

Presa însă și publicul ĭșĭ vor face datoria și vor sili pe guvern să declare cît maĭ repede *dacă are de gînd să facă cestiunile acestea* mușama *orĭ că voește să se facă lumină.*

Haĭde, Domniĭ meĭ, nițică grabă, n'ar strica.

Sfinx.

Pietro Mascagni

Un livorneze la 37 de anĭ! Și deja se săturase de viață, trimițînd treĭ gloanțe de revolver în il suo sensibile cuore, *din care a smuls atîtea melodiĭ divine, atîta pasiune cîtă găsim în neperitoarea-ĭ dramă muzicală:* Cavalleria rusticana.

Sătul de viață? De sigur că nu. Italianul ăsta dacă a cercat să se sinucidă — e poate pentru că clocotea în el prea multă viață.

In ultimiĭ 3—4 anĭ a scris operele: Amico Fritz, Rautzau, Sylvano, Ratcliff, *maĭ mult însă sub impulsiunea editoruluĭ săŭ Sonzoquo, de cît sub aceea a frumosuluĭ săŭ talent.*

Succesul parțial al acestor din urmă lucrărĭ l'a afectat mult.

Acum lucrează la o operă japoneză, *pentru care ĭ aŭ sosit marĭ transporturĭ de note din Japonia.*

Insuccesul tentativeĭ de sinucidere — care de altfel e astăzĭ dezmințită — îĭ face posibile încă marĭ succese muzicale.

... Și unde maĭ puĭ că aventura o să-l facă și maĭ irezistibil în ochiĭ cucoanelor, carĭ mor după Pietro!

Capriccio.

Meetingul de erĭ

La glasul sincer al democrațieĭ și socialismuluĭ, 3000 de cetățenĭ aĭ Capitaleĭ aŭ răspuns erĭ prin prezența lor impozantă în sala Dacia.

A fost meetingul oamenilor de inimă, meetingul umanilor contra sălbatecilor și de aceea a și fost atît de măreț, de aceea aŭ și vibrat emoțiunĭ superioare, de aceea s'a și stabilit între public și oratorĭ acea căldură comunicativă, care e caracterul distinctiv al marilor întrunirĭ populare.

A fost o zi rea ziua de erĭ: și pentru sălbateciĭ cazărmilor și pentru tot ce e anti-uman.

Cînd treĭ miĭ de oamenĭ vin să pună pecetea de asasin pe fruntea unuĭ individ — toate specificurile din lume n'o vor putea șterge — și pecetea aceasta a fost erĭ adînc înfierată pe fruntea asasinuluĭ nenorocituluĭ Godeanu.

Și moartea luĭ Godeanu și amintirea torturatuluĭ Tudor David aŭ căpătat erĭ întîĭa răzbunare.

Noĭ, am resimțit mulțumirea sufletească a acelora carĭ văd adevărul și umanitatea găsind un ecoŭ așa de întins.

Cetățeniĭ Capitaleĭ ne-aŭ inspirat noŭ curaj: să fie încredințațĭ că nu vom dezarma orĭ de cîte orĭ îĭ vom vedea așa de numeroșĭ și așa de entuziaștĭ pentru cauzele sfinte.

Adevĕrul

SUB CERUL PATRIEI

Preludiŭ

Fericit muritorul, fericită vîrsta în care ochiĭ luĭ cată numaĭ spre tine, cer frumos, blînd și prea senin cer al patrieĭ mele!

Spre tine dornica privire a nevinovateĭ copilăriĭ, spre serile tale scăldate în argint privirile în lacrămĭ ale îndrăgostiților pămîntuluĭ nostru: spre tine de am putea privi mereŭ, să nu maĭ vedem ce se petrece aci jos, aci sub vast-maĭestuosul adăpost al albăstrimilor tale...

O natură—mîndria pămîntuluĭ! — frumoasă ca un vis din tinerețe, îmbelșugată ca în povestĭ: freamăt de codriĭ fără de sfîrșit, murmur dulce de răcoritoare izvoare, întinse lanurĭ de hrană; pretutindenĭ sevă, pretutindenĭ sorgințĭ de viață, energie primitivă, năprasnică sete de traiŭ; tot ce e natură, aci jos slăvește duioșia imenseĭ și prea senineĭ tale împărățiĭ, o cer ĭubit al patrieĭ!

*

... Și totușĭ aci jos, sub sărutarea plină de viață a dulceluĭ tăŭ soare, sub mîngîĭerile atît de simțitoare ale plutitoareĭ minunĭ de argint, sub ispititoarele sclipirĭ ale solitarelor stele — sînt inimĭ carĭ știŭ să urască, sînt suflete cu îndemnurĭ la Crimă; zglobiul Amor e rănit de moarte, singur Cupidon, cu săgețile otrăvite, maĭ răscolește muribunda voluptate din alcovurĭ: sărăcie și durere între iloțĭ, belșug și decădere la seniorĭ; o turmă bolnavă și păstoriĭ nebunĭ!..

*

Intr'o seară de toamnă — mor ultimele roze și galbene foșnesc frunzele sub pașiĭ meĭ!—într'o seară cum numaĭ tu, cer mut și dureros al patrieĭ, știĭ să cobori peste țarina noastră, eŭ, biet necăjit al uneĭ vremĭ prea chinuite, mîn gîndul meŭ la frațiĭ meĭ de suferință—neam întreg e al lor număr!—și lor voiŭ să le vorbesc de toate și de multe altele, de cele de fie-care zi, de prea puține bucuriĭ și de multe de tot năcazurĭ!

*

Cu voĭ, despre voĭ și despre ale voastre, cetitorĭ și cetitoare, voește să vorbească acĭ cel ce scrie aceste rîndurĭ.

Vouă vă cere el ascultare și în schimb vă dă tot ce are: o inimă deschisă tuturor grijilor, tuturor emoțiunilor, tuturor frămîntărilor carĭ mișcă pămîntul aceșteĭ patriĭ...

Oare în afară de înveninatele spume ale valurilor politice, grijile, emoțiile și aspirațiile omeneștĭ nu pot fi privite și sub alte reflexe?

Oare prizma simplă a uneĭ inimĭ nu poate răsfrînge ceea ce avîntă saŭ rănește inima unuĭ popor?

Oare acest neperitor instrument din bunele vremurĭ străvechĭ să nu ne maĭ poată călăuzi în rătăcirile noastre pămînteștĭ?

Să cercăm a-ĭ ascul'ta vibrările — orĭ cît ar fi de ostenită bătrîna harfă; to'ea a rămas cea maĭ tînără, tot ea cea maĭ sinceră...

. . . .

E un intim, care, în serile frumoase de toamnă, caută intimitatea voastră—să vă spuĭ ă aci multe din cele ce nasc și mor între un răsărit și un asfințit de soare, sub cerul patrieĭ voastre.

Emil D. Fagure

SERVICIUL POȘTAL

Poșta. — Poșta ambulantă,— Aprinderea vagoanelor. — Inzăpădirea trenurilor.

Poșta e sufletul comerciuluĭ, intermediatorul eftin plătit al relațiilor particulare interne și internaționale, servitorul serios și competinte al statuluĭ,—și decĭ de dezvoltarea eĭ atîrnă interesele întregeĭ omenirĭ.

Nu maĭ încape îndoĭală că acest serviciŭ este foarte complicat și obositor și pe lîngă diversele cunoștințe speciale, el maĭ cere multă cinste, răbdare și mult devotament din partea funcționaruluĭ.

In adevăr, cel ce a pus o scrisoare la cutie, a încredințat funcționaruluĭ un secret familiar orĭ personal, o afacere de care atîrnă interesul săŭ, o înștiințare fericită saŭ nefericită, carĭ nu pot parveni destinatoruluĭ de cît mulțumită cinsteĭ funcționaruluĭ. Prezentatorul scrisoareĭ nu știe prin cîte mîinĭ trece neatins secretul coprins într'însa, cîte nopțĭ de neodihnă îndură funcționarul stînd în picĭoare și distribuind miile de plicurĭ cu atenția încordată pentru a le asigura neîntîrziata lor ajungere la destinație.

*

In zile onomastice de ar putea pătrunde cine-va într'unul din principalele biurourĭ poștale pe la orele 3 orĭ 4 dimineața, ar vedea cu mirare cîte un uriaș maldăr de scrisorĭ, cărțĭ poștale, cărțĭ de vizită, amestecate la un loc și carĭ trebuĭesc aranjate cu cea maĭ mare iuțeală după sate, orașe, județe, țărĭ și despărțite cu perfectă exactitate pe categoriĭ.

Serviciul poștal — orĭ cît s'ar părea că nu necesită un capital de cunoștințe superioare, — este foarte anevoĭos prin diversitatea cazurilor, prin complexitatea taxelor ce trebuĭesc drept aplicate, prin cunoașterea perfectă a geografieĭ și a multor alte științe carĭ sînt totușĭ absolut necesare acestuĭ serviciŭ migălos, plictisitor, care nu poate fi satisfăcut de cît de persoane cu sistem nervos anume construit și dotate cu multă putere de pricepere, — aceasta cu privire la funcționarul model.

*

Poșta ambulantă este cheĭa expedițiilor poștale și ca atare îĭ încumbă cea maĭ mare răspundere.

Maĭ la fie care tren este atașat un vagon poștal transformat în biuroŭ ambulant. Pachetele și saciĭ cu scrisorĭ se încredințează de oficiul poștal pe unde trece trenul, funcționaruluĭ din vagon, care în iuțeala trenuluĭ trebuĭe să 'ĭ deschidă, să aleagă repede scrisorile simple, recomandate și mandatele, să le predea apoĭ din noŭ împachetate în timpul scurteĭ oprirĭ a trenuluĭ în stațiĭ, primind ĭarășĭ alțĭ sacĭ încărcațĭ cu corespondența ce trebue din noŭ desfăcută, controlată, aranjată pentru a fi distribuită în gările ce vin. Zecĭ de sacĭ plinĭ cu miĭ de scrisorĭ sînt transformațĭ în numeroase pachete micĭ, peste carĭ se adaogă mereŭ altele.

Recomandatele, mandatele, pachetele și saciĭ se înscriŭ în facturĭ și condicĭ speciale; categoria și numărul de ordine al sacilor sînt deasemenea notate pentru a se da lesne de urma lor, ĭar peste sfoara cu care sînt legațĭ saciĭ se alipește un timbru special, peste care se maĭ imprimă și stampila oficiuluĭ ambulant.

Și această încurcată și amețitoare operație trebue săvîrșită în scurtul timp cît trenul străbate drumul de la o gară la alta, într'un vagon strîmt și înăbușitor care 'țĭ zdruncină și creeriĭ din cap. Iar dacă maĭ adăogăm că acest serviciŭ se face necurmat în decursul a 18 ore, atît ĭarna cît și vara, lesne 'șĭ poate cine-va închipui cît de greŭ și cît de nesănătos este!

Opt-spre-zece ore de muncă! Și nu vi se pare că acest lucru ar fi prea mult, prea chinuitor pentru funcționarul care, vîrît în lupta pentru traiŭ, este silit să se execute în tăcere!?

*

Vagoanele poșteĭ ambulante, afară de cele cîte-va de la trenurile accelerate, sînt cît se poate de mizerabile și zdruncină așa de tare, încît funcționarul, în timpul cînd lucrează, se pomenește izbit cu capul dintr'un colț într'altul. Aerul din ele se infectează repede de praful ce se ridică în norĭ din saciĭ cu corespondențe.

In atmosfera viciată a vagonuluĭ, ziua la lumina dogoritoare a soareluĭ, seara la razele semi-obscure ale uneĭ lămpĭ, care de multe orĭ curge, funcționarul străbate distanțe enorme ca Bucureștĭ-Burdujenĭ și retur, distribuind miile de scrisorĭ în picĭoare, scriind în picĭoare fără a putea gusta un pic de odihnă în decurs de 18 ore.

*

Iarna, cînd trenurile se înzăpădesc în mijlocul vr'unuĭ cîmp nelocuit, cînd însășĭ soba vagonuluĭ tremură de gerul năprasnic, cît credețĭ că îndură nenorocitul funcționar, privind jalnic la maldărul de scrisorĭ răvășite în jurul ĭ,

ţerînd par'că de la ele mîncare și căldură.

Din causa drumuluĭ îndelungat, dese orĭ vagonul se aprinde și atuncĭ, în mijlocul flacărilor, funcționarul adună înspăimîntat scrisorile aranjate cu atîta trudă, sacil, pachetele, transportîndu-le ast-fel amestecate în vr'un vagon de marfă saŭ de animale,

Și notațĭ, cu cîtă siguranță, îndrăzneală și prezență de spirit trebuĭe procedat în acemenea ocaziunĭ grave! Acolo, sînt atîtea valorĭ neprețuite, lăsate în paza unuĭ singur om, care, chiar cu riziculă vieţeĭ sale, trebuĭe să le asigure nestinsa lor ajungere la destinație.

Cîtă mizerie și cîtă răspundere!

Flor. Bec.

IMPRESIUNI și PALAVRE

Uneĭ Doamne saŭ Domnișoare desperate

Doamnă saŭ Domnișoară, îmĭ veĭ da voie să-țĭ spun că aĭ gusturĭ fistichiĭ. Poate țĭ-așĭ putea vorbi maĭ în cunoștință de cauza dacă așĭ ști cu cine am aface, cu o vaporoasă copilă de 16 anĭ, pe care a sugestionat-o drama luĭ Shakspeare *Romeo* și *Julieta*, orĭ cu femeie dezabuzată de lume și care cerșește pacea eternuluĭ repaoz. Fiind vorba însă de ceva tragic, îmĭ veĭ da voie înainte de a intra în miezul discuțieĭ, să-țĭ povestesc o anecdotă veselă, care se referă la chipul cum am început palavra de azĭ.

Kristian Tell, vestitul general Tell care a fost ministru de instrucțiune, într'o zi s'a dus să facă o inspecțiune la o școală de fete. Tell era foarte ciudat, dar în tot-d'auna avea cuvîntul apropo, un apropo de multe orĭ brutal și necuviincios. La școală a dat de o tînără femee, care era directoare.— D-nă saŭ Domnișoară..., începu dînsul.—Cum voițĭ, Domnule ministru, răspunse cu bună-voință profesoara. Nu, te rog, nu cum voesc eŭ, cĭ *cum te simțĭ* D-ta, răspunse ministrul.

Și acum, dacă eștĭ Doamnă, cred că am reușit să-țĭ descrețesc fruntea, iar dacă eștĭ vaporoasă Domnișoară și nu *demi-vièrge*, nu veĭ pricepe înțelesul cuvintelor fostuluĭ ministru al instrucțiuneĭ publice și veĭ cere să viŭ maĭ repede la subiect...

Iată-mă-s ajuns: țĭ-a venit pofta să te sinucizĭ și mă întrebĭ pe mine: ce ar conveni maĭ bine ca mijloc de suprimare? Intrebarea este ciudată, de oare ce, procedînd prin eliminare, te veĭ convinge că tot ce-țĭ rămîne de făcut este să trăeștĭ saŭ cel mult să morĭ... de dragoste...

Să te spînzurĭ, veĭ fi oribilă. Figura va lua o expresiune grozavă- și în același timp ridiculă. Am văzut odată un spînzurat și la prima vedere m'a făcut să rid, așa de caraghios și de urît era el spînzurat de un pom și atîrnînd în aer. Să te asfixiezĭ, uf! nu face și apoĭ asta o săvîrșeste orĭ și cine, este prea banal. Uzul revolveruluĭ este periculos. Nu te nimereștĭ și rămîĭ slutită toată viața, fără de un ochiŭ, saŭ cu nasul luat de glonte. Otrava te face urîtă, îțĭ îngrește pielea, de parĭ o momiĭ egipteană saŭ ca o victimă a luĭ Nicoreanu. D-ta aĭ voi o moarte *violentă*, dar care să ți lase ne tinsă frumusețea, așa ca lumea să admire pe „frumoasa sinucisă“ și reporteriĭ de la ziare să se minuneze înaintea „frumuseţeĭ D-tale“. Moarte poetică și ca la teatru nu veĭ găsi. Toate aŭ inconveniente și de aceĭa cea maĭ bună soluțiune este nu o soluțiune cu capete de chibriturĭ saŭ cu arsenic, ci pur și simplu soluțiunea de a trăi, de a da pustieĭ gîndurile negre și a înfrunta viața cu vitejie dacă eștĭ o femee care aĭ prea gustat din ea, orĭ dacă eștĭ o „vergură timoroasă“ de a nu te arăta ridiculă declarînd că eștĭ obosită de o luptă pe care niciĭ măcar n'aĭ început-o.

Chițibuș

OFICIALE

Monitorul Oficial cu data de 31 August publică următoarele numirĭ, permutărĭ și înlocuirĭ în funcțiune:

* D. Mihail Zamfirescu, fost sub-inspector în administrațiunea căilor ferate romîne, este numit, în mod provizoriŭ și sub rezerva sancțiuneĭ ulterioare a regeluĭ, în postul de revizor pentru urmărirĭ în județe, clasa III, în serviciul administrațiuneĭ regieĭ monopolurilor statuluĭ.

* D. St. Popescu, actual ajutor de verificator de măsurĭ și greutățĭ, provizoriŭ, al urbeĭ Iașĭ, se permută în calitate de verificator de măsurĭ și greutățĭ, provizoriŭ, al urbeĭ Bîrlad.

* D. D. Ionescu, actual verificator definitiv al urbeĭ Bîrlad, se permută în aceeașĭ calitate la Ploeștĭ și Filipeștĭ, în locul D-luĭ M. Murgulescu, decedat.

* Sub-chirurgul C. Georgescu este numit în postul de agent sanitar-vaccinator la circumscripția VII Vida Cîrtojanĭ, din județul Vlașca, în locul subchirurguluĭ Ioan Turlea, demisionat.

* D. L. Max, sub-chirurgul spitaluluĭ rural Strehaia din județul Mehedințĭ, este pus în disponibilitate pe ziua de 1 Septembrie 1897, iar în locul săŭ, ca subchirurg al citatuluĭ spital rural, este numit D. Vasile I. Leoveanu, tot pe ziua de 1 Septembrie 1897.

* D. T. Vultureanu se numește, pe ziua intrăreĭ în serviciŭ, în postul de revizor de vite la secția 6-a din despărțirea VIII-a a zoneĭ preventive, în locul D-luĭ Dumitru Vîrneanu, demisionat.

* Moașa Aneta Cerbu este numită în postul de moașe la urbea Tîrgu-Frumos din județul Iașĭ, în locul moașeĭ Maria Dumitrescu, care se pune în disponibilitate pentru neglijență în serviciŭ.

* Moașa Olga Tamasiŭ, actuală moașă la plasa Piteștĭ, circumscripția IV, din județul Argeș, este transportată în aceeașĭ calitate la plasa Balta, circumscripția II, din județul Brăila, cu reședința în comuna Cioara, în locul vacant.

*D. L. Robescu, absolvent al facultățeĭ de medicină, se numește, pe ziua de 1 Septembrie 1897, în postul de agent-sanitar-vaccinator la plasa Tohani, din județul Buzăŭ, în locul sub-chirurguluĭ C. Georgescu, demisionat.

* Sub-chirurgul Oprea Negulescu este numit în postul vacant de agent-sanitar-vaccinator la urbea Ploeștĭ, considerîndu-se această numire pe ziua de 16 August 1897.

* D. Chiriac Vrănceanu este numit provizoriŭ în postul de agent-sanitar la urbea Tecuciŭ, în locul D-luĭ Anton Popovici, trecut în altă funcțiune.

Revista cărților

Mitologia grecă și romană, de Stefan Mihăileanu. Vol. I. 304 paginĭ, format în 8, depozit general la librăria Alcalay. Prețul 2.50.

D. profesor Mihăileanu a făcut o lucrare utilă atît școlarilor cît și publiculuĭ care are nevoe de multe orĭ să se refere la fapte și nume mitologice. D-sa a expus această materie în chip foarte practic și conștiincios, dînd traducerĭ foarte [illegible] și exacte din diferițĭ autorĭ, și figurĭ în text carĭ ilustrează expunerea autoruluĭ. In primul volum care a eșit de sub tipar D. Mihăileanu vorbește despre *Creațiune, Cronos, Rhea, Zeus, Hero, Apolon, Artemis Hephaistos.*

CRONICA

Educație fizică

Pentru copiĭ din școlĭ maĭ cu seamă, condițiile de igienă sînt de cele maĭ multe orĭ rele.

E ciudat că n'a înțeles încă lumea pînă acum, ce barbar e să țiĭ atîtea ceasurĭ pe zi în sălĭ fără aer copiĭ carĭ cresc și carĭ sînt lacomĭ de exercițiĭ și de aer curat.

Urmarea acestuĭ lucru e o mulțime de leziunĭ organice.

Cel d'întîĭ: se strică ochiul care se diformează și ajunge miop.

Corpul, care stă răŭ pe băncĭ răŭ făcute, se strîmbează, umeriĭ ajung unul maĭ sus și altul maĭ jos și copilul se cocoșează.

Progresele, ce sînt a se face în igiena copiilor, sînt nenumărate.

O greșală iar mare, zice Pascal Grousset, este credința că e bine ca copilul să-și facă mușchĭ marĭ și care îl împinge la gimnastică.

Eĭ bine, zice D-sa, organul esențial, la care trebuĭe să se uĭte educația fizică, e plămînul, nu mușchiĭ.

Intr'adevăr, plămînul e marele resort al corpuluĭ întreg. Mușchiĭ vin în rîndul al doilea.

La cine n'are plămîn bun, mușchiul rămîne staționar saŭ slăbește.

Mușchiul se nutrește cu oxigen și cine oare îĭ va da acest aliment de mîna întîĭa, dacă plămînul atrofiat îĭ trimete niște sînge încărcat de carbon, greŭ și sărac?

Cum zice autorul articoluluĭ din care am cules cele de maĭ sus, „sîntem toțĭ soldațĭ. Eĭ bine, să nu uĭtăm că soldatul trebuĭe să poată înfrunta vremea urîtă, oboseala, drumurile lungĭ... Armate victorioase sînt numaĭ acelea al căror curagiŭ și patriotizm sînt susținute de puterea fizică“.

Radu Prelea

Un bucureștean pe zi

G. Vasiliŭ

Tenorul Vasiliŭ — cum îșĭ zice el — Vrăghiuță — cum îĭ zic prieteniĭ — este cîntărețul operelor sale.

A debutat în corul luĭ Muzicescu, maĭ în urmă ca solist a ajuns tenor la operetă.

Vrăghiuță e cîntărețul care cheltuește maĭ multă vorbă și maĭ puțin cîntec pentru-ca să-șĭ facă o situație în trupa de operă. Dacă ar schimba metoda de sigur că ar reuși! „Dar năravul din fire n'are lecuire“.

El e autorul „Doineĭ luĭ Rațiŭ“ și al altor multor romanțe, valsurĭ, etc. Joacă rar, dar dacă se întîlnește rar, foarte rar, cu Julietele, Margaretele și Safiele compozitorilor, se întîlnește foarte des și are mare succes — pretinde el — cu Ruhălele, Gherghinele și Trejile din lumea întreagă.

Cîntă cu inimă, dar cu puțin meșteșug.

Vrăghiuță e băĭat foarte bun și cu puțină disciplină poate deveni un prețios element pentru trupa lirică.

Pic.

Din Bîrlad

(Corespondență partic. a „Adevĕruluĭ“)

Incendiŭ.— Iarmarocul.— Hoție.

Anul acesta incendiurile se țin aproape lanț. Pentru astăzĭ avem de înregistrat incendiul izbucnit în cătuna Igeștĭ, pendinte de comuna Blăgeștĭ din acest județ, care a prefăcut în cenușă vre-o 12 clădirĭ, proprietățile D-lor Lupașcu, Savu și Corciovă, cauzîndu-le o pagubă de peste 62,000 leĭ.

Din aceste proprietățĭ, după cele ce mi se comunică, numaĭ cele ale D-luĭ C. Lupașcu aŭ fost asigurate la societatea „Naționala“ pentru suma de 39,000 leĭ.

Iarmarocul

Iarmarocul, început acum cîte-va zile, e aproape pe sfîrșite în orașul nostru și, cu toate astea, vînzările aŭ fost și sînt așa de slabe, că nu credem să se găsească un singur comersant căruĭa să nu'ĭ pară răŭ că a participat la iarmarocul din anul acesta.

Nu știŭ care să fie cauză că vînzările sînt așa de slabe; uniĭ însă susțin că depărtarea loculuĭ de tîrg și criza de banĭ ar fi unele din cauzele carĭ aŭ împiedicat întru cît-va ca vînzările și cumpărările să se facă maĭ simțitor și maĭ cu succes.

Hoție

Ca și incendiurile, și hoțiile se țin aproape lanț. Ast-fel, în noaptea de 23 August, pe la orele 1, niște făcătorĭ de rele aŭ intrat pe o fereastră de din dos contuarul bancherilor Tenen din orașuĭ nostru și, după ce aŭ răscolit maĭ peste tot în lăuntru, aŭ furat suma de 4,500, pe care aŭ găsit-o într'o casă de fier, și aŭ dispărut.

Sezizîndu-se poliția și parchetul, cîți-va din membriĭ acestora aŭ sosit a doua zi la fața loculuĭ și aŭ constatat faptul. Cu toate măsurile luate însă, pînă acum hoțiĭ n'aŭ putut fi prinșĭ încă, așa că biețiĭ bancherĭ, pare-mi-se, or să rămînă păgubașĭ de ceĭ 4,500 leĭ.

Coresp.

Litere-Arte-Științe

La Duesseldorf se va ține pe la sfîrșitul luĭ Septembrie un congres al societăților pentru înființarea de școlĭ superioare în carĭ să nu se predeze limbile clasice. Vor participa printre alțiĭ 321 profesorĭ de la liceele reale din Saxonia.

*

Orașul Meiningen va avea probabil prima statuĭe a luĭ Iohanes Brahms. Un admirator berlinez al decedatuluĭ maistru a trimes în acest scop duceluĭ de Saxa Meiningen o mie de leĭ.

*

La teatrul din Frankfurt se va reprezenta în curînd o pĭesă într'un act care se numește „Palatul Cronberg„ Se crede că autorul acesteĭ pĭese este regele Oscar al Suedieĭ.

Pentru premiile Academieĭ

I

„Depunem „rîurĭ de lacrimĭ“ pe mormîntul scumpuluĭ nostru amic“, zice „Paloda“ din Bîrlad.

... Și noĭ depunem oceane de admirație pe florile de stil ale „Palodeĭ“.

II

Pentru că sîntem cu rîurile de lacrimĭ în ochĭ, să ascultăm și pe musiŭ „Dan Gh. Sălătescu, student în șt. financiare, nepot al răpozateĭ“.

D-luĭ combate așa:

„Triștĭ auditorĭ,

Tabloul ce se desfășură înaintea noastră este sfîșietor, este plin de durere și întristare, pentru-că aceea ce ne produce acest tabloŭ s'a despărțit fără timpul eĭ de noĭ, ce o înconjurăm“.

Saŭ maĭ pe romînește:

— Mă doare, mamă,... „pentru că aceea ce produce acest tabloŭ s'a despărțit fără timpul eĭ de noĭ“!...

III

Michalache Dragomirescu, filozof cu anul la D. Maiorescu, scrie:

„Voiŭ avea de observat, că definiția „opereĭ de artă, după mine este: *repro-„cedarea* prin *cauzalitate sintetică a uneĭ „percepțiĭ complecte a lucrurilor,* rămînînd „ca *Frumosul,* adică substanța opereĭ de „artă să fie „percepția competă a lu-„crurilor“, care fiind complectă nu poate „fi de cît sintetică.“

Și noĭ vom avea de observat că definiția acesteĭ definițiĭ după noĭ, este: republicarea — ca să zic așa — prin stupiditate sintetică a percepțiilor spanachidiforme, carĭ fiind complecte nu pot fi de cît sintetice.

Q. e. d.

Ionathan

Situațiunea în Austro-Ungaria

(Corespond. specială a „*Adevĕruluĭ*“)

Conflictul.—Federalismul.— Domnia clericalo-slavă.— Urmările pentru triplica.

Guvernul Badeni se apropie cu pașĭ repezĭ de sfîrșit. Neputîndu-se înțelege cu partidele germane, el s'a adresat reprezentanților diferitelor naționalitățĭ pentru ca aceștia să ĭ dea concursul lor. Vom avea decĭ în curînd în Austria un guvernămînt compus din slavĭ și clericaliĭ, carĭ n'aŭ încetat să fie credincioșĭ D-luĭ Badeni. Acesta a comis neapărat o enormă greșală: tendința sa trebuĭa să fie împăcarea tuturor naționalităților, nu însă izolarea naționalităţeĭ germane și guvernarea împotriva aceste ĭa.

*

La Praga social democrațiĭ, făcînd un urias meeting pentru împăcarea tuturor — dar a tuturor — naționalităților, aŭ indicat direcția în care trebuĭa să lucreze Badeni. Acesta însă a crezut că e maĭ bine să guverneze de capul săŭ și fără Germanĭ, și după ce s'a înțeles cu slaviĭ și cu clericaliĭ, a convocat Reichsrathul. Campania obstrucționistă va începe decĭ din noŭ, și nu se poate ști dacă Badeni va fi de astă dată maĭ norocos în sugrumarea eĭ de cît a fost în sezinnea trecută.

*

In orĭ-ce caz guvernarea cu naționalitățile slave, și împotriva Germanilor, implică într'însa o mare primejdie. O spunem aceasta, de și printre reprezentanțiĭ naționalităților, pe carĭ se bizuĭe Badeni, se află și aceĭa aĭ Romînilor din Bucovina, și de și, în urma aceste ĭ înțelegerĭ, conaționaliĭ noștri ar putea obține cîte-va avantagiĭ. Dar cele cîte-va prerogative ce le-ar căpăta clasa privilegiată romînă, nu cumpănesc nimic față cu multele drepturĭ ce le-ar pĭerde guvernul, în cazul cînd șoviniștiĭ și maĭ ales iezuițiĭ clericalĭ ar căpăta o influență decizivă asupra guvernuluĭ. Un guvern clerical însemnează întronarea reacționarizmuluĭ celuĭ maĭ pur în Austria—și aceasta nu poate fi nicĭ în interesul poporuluĭ german, dar nicĭ în interesul diferitelor naționalitățĭ.

*

De altminterlea situația încordată din Austria nu se poate să rămîĭe fără de răsunet în Ungaria. De și, dat fiind șovinismul maghiarilor, repețirea celor întîmplate în Austria, e cu neputință în Ungaria — totuși ideea federalismuluĭ, din ce în ce maĭ agitată în Austria, va avea de sigur răsunet și în Ungaria — și în curînd maghiariĭ vor protesta împotriva uniuneĭ personale.

Situația în Austro-Ungaria e în orĭ-ce caz, gravă și aceasta nu poate de cît să aĭbă urmărĭ fatale pentru tripla alianță.

Cor.

Plîngerĭ

D. Aizig Kohn, comerciant de mașinĭ în Giurgiŭ, s'a prezentat în redacția ziaruluĭ nostru și ni s'a plîns că sînt zece zile de cînd a adresat o telogramă D-luĭ Moritz Aizig la Constanța și nicĭ pînă astăzĭ ea n'a fost primită de persoana căreĭa îĭ era adresată.—Avis celor în drept.

*

Maĭ mulțĭ locuitorĭ din strada Nifon ni se plîng că, contrar dispozițiunilor primărieĭ, pavagiul în acea stradă nu se face pe partea care are maĭ multe case, ci din contra. Cauza ar fi șederea pe-acolo a unuĭ Domn Kiriță, ordonanțator al mandatelor primărieĭ.—Ce zice D. primar despre această călcare a dispozițiilor sale?

*

D. Kirița Alexeanu, din strada Măcelarĭ 44, pentru a doua oară ni se plînge că i se fac fel de fel de mizeriĭ de către proprietarul caselor în care șade și comisarul secțieĭ 12. Maĭ ales din partea acestuĭ din urmă este supus la tot soiul de înjurăturĭ și amenințat mereŭ că va fi dus la secție. — Avis prefectureĭ poliției.

*

Maĭ multe persoane, între carĭ putem cita pe caporalul I. C. Teodorescu din regimentul Teleorman 20, ni se plîng că D. Diculescu, casierul găreĭ din Alexandria, închide casa de bilete maĭ nainte de vreme, așa că multă lume, care poate are interese grabnice ca să plece, este nevoită să-și întîrzie din această cauză afacerile.— Ce zice direcția căilor ferate despre aceasta?

FEL DE FEL

Desemn după gips — S'a discutat foarte mult cestiunea dacă desemnul după figură este de vre un folos. Reviste germane a făcut acum o anchetă cu privire la această cestiune. Cestiunea pusă aŭ fost: „desemnul după gips este el oare un studiŭ după natură și este el oare de folos?“ Inregistăm aci două răspunsurĭ provenite de la doĭ din ceĭ maĭ marĭ pictorĭ în viață din școlĭ diferite. Menzel a răspuns; „Tot desemnul e folositor, și a desemna totul de asemenea“, iar Boecklin a răspuns: „Unuĭ om inteligent și talentat îĭ folosește orĭ-ce desemn. Unuĭ dobitoc totul îĭ este dăunător.

*

Metropola Prag. — In curînd Praga, capitala Bohemieĭ, va deveni un mare oraș european. E vorba ca toate foburgurile să fie anexate orașuluĭ. Dintre aceste foburgurĭ aŭ primit deja ideea încorporăreĭ următoarele: Viile regale, Zizkow, Cardlinenthal, Smichow, Bubencĭ Dejvit, Koșirz, Lieben, Nusle Pankratz, Podol, Wrșoviț și Strzeșoviț. Prin unirea tuturor acestor foburgurĭ în orașul principal, Praga va deveni aproape tot așa de mare ca și Viena.

Tentativă de omor în tren.— Intr'un vagon clasa III al trenuluĭ ce parcurgea linia dintre Blesme și Vitry le François, s'a întîmplat o scenă sîngeroasă. O Doamnă cu doĭ copiĭ aĭ eĭ călătoreaŭ în acel vagon, în care nu se maĭ afla de cît un tînăr de vre-o 17 anĭ. Abĭa plecă trenul din Blesme, cînd tînărul sări asupra Doamneĭ și, apucînd-o de gît, încercă s'o sugrume. Femeĭa se apără din răsputerĭ și reuși să puĭe mîna pe semnalul de alarmă. Tînărul scoase atuncĭ un revolver și trăgînd asupra femeeĭ, sări din tren. La prima stație Doamna grav rănită chemă personalul găreĭ și, istorisind faptul, o mulțime de funcționarĭ se duseră de-alungul șineĭ. După cît-va timp găsiră pe ucigaș înconjurat de maĭ mulțĭ oamenĭ carĭ îĭ dădeaŭ ajutor, căcĭ era grav rănit. A fost prins și dat pe mîna parchetuluĭ.

*

Dopul parizian.—S'aŭ făcut pînă acum maĭ multe încercărĭ ca să se facă un dop care să astupe ermetic sticlele și maĭ ales acelea din carĭ s'a consumat deja o parte din băutură.

De curînd un industriaș practic a inventat un noŭ dop, pe care îl numește dopul parizian.

Iată din ce conzistă acest dop:

Maĭ întîĭ un con de lemn învelit într'un inel de cauciuc. In con intră o elice care este așezată în jurul uneĭ bare centrale nichelată. La partea superioară este așezată o bucată de cristal de Bohemia care dă un aspect cu totul particular dopuluĭ.

Iată cum se întrebuințează acest dop:

Se introduce în gîtul sticleĭ conul de lemn și inelul de cauciuc, care este la vîrful conuluĭ. Apoĭ se întoarce șurupul și conul urcîndu-se în sus întinde inelul de cauciuc în toate părțile, ast-fel că astupă ermetic butelia.

Cauciucul oprește curgerea lichiduluĭ și chiar eșirea gazurilor.

Dacă vroițĭ să încuĭațĭ butelia, ast-fel, ca să nu poată nimenĭ umbla la ea, înlocuițĭ cristalul de Bohemia printr'o broască de metal, a căreĭa cheĭe o poate păstra stăpîna caseĭ.

Acest dop este foarte practic, maĭ ales pentru aceĭa carĭ îșĭ fabrică singurĭ apa de Seltz.

Din Giurgiu

(Corespondență partic. a „Adevĕruluĭ“)

Slujbașiĭ guvernuluĭ și repaozul duminical

D. Tănase Marinescu, ajutor de primar al comuneĭ Giurgiu, în ajunul Sfinteĭ Mariĭ, adică la 14 August curent, a comunicat comersanților giurgiuvenĭ cum că D-sa, în calitate de ajutor de primar, a luat înțelegere cu D. Cristu, prefectul local, ca în ziua de 15 August, ziua Sfinteĭ Mariĭ, una dintre sărbătorile cele maĭ marĭ și prevăzută în legea repaozuluĭ duminical, să fie prăvăliile deschise, așa precum sînt și în zilele de lucru, fiind zi de bîlciŭ.

Comersanțiĭ, crezînd că D. Marinescu, ajutorul de primar, este om de bună credință, aŭ deschis prăvăliile, dar după un timp oare-care se pomenesc cu niște polițiștĭ ca'ĭ obligă să închidă prăvăliile și în același timp le și dresează procese-verbale pentru contravențiune.

*

Surprinșĭ de această procedare, comersanțiĭ numaĭ de cît înhață pe Marinescu, ajutorul de primar și-ĭ aduc înaintea polițiștilor pentru a le spune despre înțelegerea ce aŭ avut-o cu D. prefect. Mare însă fu mirarea comersanților cînd aud pe D. Marinescu spunînd, fără cea maĭ mică mustrare de conștiință, că D-sa nu a spus că a lu

---

FOIȚA ZIARULUI ADEVĔRUL

104

JULES MARY

VALSUL BARBAȚILOR

Partea a patra

TRĂZNETUL

II

— Imĭ place maĭ bine să vă spun tot adevărul.

— Si acest adevăr?

— Eŭ n'am părăsit nicĭ odată Parisul... Te veĭ mira.

— Ah! ah! și timp de 20 de anĭ aĭ putut trăi ast-fel, aproape de administrație, fără a avea dorința de a te informa dacă copilul părăsit e mort saŭ viŭ?... Mărturisește că aĭ avut remușcarĭ prea tîrziŭ... In fine, așteaptă rezultatul ancheteĭ noastre. Iţĭ voiŭ spune în curînd ce putem să-țĭ facem...

— Cel maĭ curînd posibil, nu e așa Domnule?

— Țiĭ să reparĭ timpul pĭerdut, te pricep eŭ.

Aĭ așteptat bine două zecĭ de anĭ. Veĭ maĭ putea aștepta cîte-va zile încă.

— Va trebui să maĭ revin?

— Nu. Iţĭ vom scrie.

Această convorbire, fidel raportată de Ana celor doĭ asociațĭ, nu făcu de cît să cauzeze acestora cea maĭ mare perplexitate. Din această pricină, nimic nu le părea maĭ puțin sigur de cît succesul afacereĭ pe care o întreprinseră. Marc Roux îșĭ precizase două saŭ treĭ puncte de întreținere.

— Ast-fel, zise el, totul depinde de copil.

— Da.

— Dacă el are curiozitatea de a cunoaște pe maică-sa?...

— Poate.

— Si dacă refuză?

— Are dreptul. El nu maĭ depinde de nimenĭ.

— Atuncĭ, să așteptăm... Tu nu prevezĭ că administrațiunea, în caz cînd copilul refuză, îțĭ va oferi oare-care mijloc de a'l recunoaște.

— Nu. Amploiatul a fost foarte precis, și apoĭ eŭ nu prea aveam aerul să fiŭ emoționat. Nu jucam destul de natural rolul meŭ de mamă, așa că nu am putut convinge pe acest om.

Ambiĭ asociațĭ rămaseră perplexĭ. Se simțeaŭ neputincioșĭ.

Eĭ veneaŭ în toate zilele la lăptărie.

— Nicĭ o scrisoare de la Azistență?

— Nimic încă...

— Nu se grăbesc de loc!

Si Marc Roux adaose:

— N'aŭ aerul să se înduioșeze de lacrimile uneĭ mame...

Totușĭ a patra zi, cînd eĭ sosiră, Ana le arătă o scrisoare pe care tocmaĭ o primise.

Dar scrisoarea nu spunea nimic.

Era o simplă convocare.

— E pentru mîine dimineață, zise ea.

A doua zi dînsa alergă în strada Victoria.

Amploiatul îĭ zise:

— Am făcut asupra D-voastră o anchetă care pare să probeze că nu'ĭ nimic să vă reproșeze... Sînteţĭ la locul D-voastră... Vă cîștigațĭ onest viața și vă bucurațĭ de o bună reputație... In aceste condițiĭ, nu ne vom opune să vă dăm copilul... Ne-ațĭ dat proba că sînteţĭ chiar D-voastră care, odinioară l'ațĭ adus la deposit... Părintele trăește și voește să'șĭ recunoască el copilul?

— Părintele era mort în momentul în care am depus copilul.

— D-voastră însăși n'aveţĭ pe nimenĭ?

— Pe nimenĭ, zise Ana, care crezu inutil de a semnala administrațieĭ existența miculuĭ Marc Roux.

— N'avem decĭ în față de cît voința fiuluĭ D-voastră... ast-fel după cum ațĭ prevăzut-o...

— Sper că nu va avea sentimente atît de denaturate în cît să refuze de a îmbrățișa pe maica-sa.

— N'aveţĭ dreptul să'ĭ reproșațĭ.

— Așĭ putea să știŭ acum, dacă nu unde se găsește, cel puțin ce a devenit?

— A devenit un excelent supus, cu toată părăsirea luĭ de D-voastră. El a avut rara fericire de a întîlni în copilăria sa o femeĭe caritabilă care, neavînd nicĭ un copil, a prins pentru al D-voastră o afecțiune maternală. Trebue să vă spun că n'a depins de această femeĭe dacă copilul D-voastră n'a devenit, după lege, copilul săŭ adoptiv. Ea î-a propus de de maĭ multe orĭ. Aŭ fost însă oare-carĭ piedicĭ, primele puse de bărbatul eĭ, cele-l'alte de noĭ înșișĭ...

— Ah! de D-voastră? zise Ana cu curiozitate.

— Da, cînd ni se face o cerare de adopțiune legală, ne ținem la o prudență extremă. S'a întîmplat de multe orĭ că uniĭ părințĭ denaturațĭ aŭ profitat maĭ tîrziŭ de adopțiunea copiluluĭ lor de către o onorabilă, pentru a influența această familie, amenințînd'o de a arăta în public nașterea și rudenia adoptatuluĭ. Asemenea s'a întîmplat că oare-carĭ din aceste familiĭ, cu prețul a ecțiuneĭ lor și temerea de ură pentru copil, s'aŭ lăsat să li se extorcheze sume considerabile... De atuncĭ, administrația și-a luat cele maĭ marĭ precauțiunĭ și chiar însășĭ ea are ca principiŭ să consimtă la adoptarea orfelinilor numaĭ; în acest chip, nicĭ o complicațiune nu se poate ivi pentru viitor...

— Si în ce privește pe fiul meŭ?

— Situația nu este la fel cu aceea despre care v'am vorbit, de și e tot atît de delicată.

— In ce? Așĭ putea s'o știŭ?

Și Ana crezu nemerit să'și ducă batista la ochĭ și apoĭ să adauge:

— Sărmanul meŭ copil!..

Amploiatul era obicinuit cu ast-fel de eruperĭ de durere. De aceea nu luă în seamă aceasta.

— Fiul D-voastră a fost luat de o persoană caritabilă pe care s'a obicinuit s'o considere ca pe mama luĭ... Ea nu are asupra luĭ pînă în această zi, nicĭ un drept legal. Cu toate astea, mă îndoiesc mult că s'ar resemna să părăsească pe mama sa adoptivă pentru a urma pe aceea care nicĭ odată nu ĭ-a dat vre'o probă de afecția sa maternală...

— Cel puțin, va consimți să mă vadă..

— Posibil.

—Atuncĭ bine, D-le. Să vedem! Pentru moment nu ĭ-am cerut cine știe ce și, cînd va vedea durerea mea, cînd îl voĭ fi făcut să înțeleagă tot ce părăsirea sa, tot ce greșala mea de a'tă dată m'aŭ făcut să sufăr, poate că va avea milă de mine... N'am dreptul să'ĭ reclam toată viața, o știŭ, m'ațĭ făcut s'o simt crud adineaorĭ, dar această viață n'ar putea s'o împartă? Să dea din ea puțin adevărateĭ sale mame.... și restul celeĭ care l'a crescut?

Amploiatul ridică din umerĭ.

Asta voia să zică:

— Il privește!

Ana, se vede, juca conștiincios rolul săŭ de mamă, fără gînd răŭ de alminterĭ, fără chiar vre-un spirit de cîștig. Ea voia să repare crima trecutuluĭ săŭ. Dar ea nu va împiedica, pînă la o limită fixată, pe tratele săŭ să profite de descoperirea secretuluĭ.

Ea se retrase.

— Nu'mĭ maĭ rămîne de cît să aștept buna plăcere a fiuluĭ meŭ, zise ea ștergîndu'șĭ ochiĭ.

— Vă vom face cunoscut hotărîrea sa.

Bune saŭ rele știrĭ, administrația le anunță în chip brutal. Ea n'are două chipurĭ de-a le anunța.

Fie vorba de-o fericire neașteptată, fie vorba de o catastrofă, ea scrie!

Și într'o bună dimineață, la sticlăria din Val-Dieu, o scrisoare căzu ca fulgerul.

Această scrisoare dădea toate detaliurile posibile luĭ Gilbert, ne-lăsîndu'ĭ nicĭ o ezitare autenticitățeĭ revelațiuneĭ ce i se făcuse.

Tînăruĭ om era așa de obicĭnuit, aproape de la începutul vieţeĭ sale încă, să nu considere ca mamă de cît pe aceea care a avut grijă de el, că această scrisoare nu'ĭ cauză de cît o profundă surpriză, amestecată cu o mare durere.

O mare durere al căruĭ obiect era Sabina.

Administrația nu'ĭ lăsa nicĭ o îndoĭală asupra întindereĭ drepturilor sale. El știa că'șĭ avea toată libertatea.

Datoria sa nu era decĭ hotărîtă?

Și această datorie nu conzista oare în a nu părăsi nicĭ o dată pe mama sa adoptivă, maĭ cu seamă acum cînd prevedea atîtea suferințĭ apropiate și atîtea mizeriĭ!!

Să ezite de a vorbi despre aceasta Sabineĭ?

La ce bun? Orĭ-care ar fi asigurarea pe care ĭ-ar da-o, Sabina n'o să aĭbă orĭ-cînd amărăciunea de-a vedea triumfînd asupra tandrețeĭ uneĭ mame care este de aceĭașĭ carne și sînge ca acest copil?

N'ar fi maĭ bine să nu'ĭ spună nimic?

In adevăr el păstră secretul.

Scrisoarea administrațieĭ îĭ dădea adresa Anĭ.

Si, cum sfîrșitul concediuluĭ săŭ s'apropia, el găsi ușor pretextul de a se duce la Paris.

Sabina păru neliniștită de această plecare bruscă.

Instinctul săŭ, atît de subtil, de mamă nenorocită, o avertiza o punea pe urmele sale.

(Va urma)

înțelegere cu prefectul, ci a zis numaĭ că cine voieşte să deschidă prăvălia bine, iar cine nu, sănătate şi „că proştĭ aŭ fost ceĭ carĭ aŭ făcut această lege şi proştĭ sînt şi aceĭa carĭ închid prăvăliile“.

*

Tot odată D. Marinescu, înfuriat pe comersanții carĭ îĭ cereaŭ socoteală pentru ce i-a înşelat, a adresat cuvinte necuviincioase D-luĭ N. Antonescu, mare comersant lipscan, şi altora, în fața maĭ multor comersanțĭ.

Acest D. Marinescu, care maĭ are şi profesiunea de cîrcĭumar şi băcan, de la aplicarea legeĭ repaozuluĭ duminical şi pînă astă-zĭ, nu a închis prăvălia nicĭ odată, aşa că D-sa, în loc să dea exemplu de respectarea legilor, încurajează pe comersanțĭ la călcarea lor, fapt asupra căruĭa atragem atenția ministruluĭ de interne.

Vom reveni.

Coresp.

Ediția de dimineață

Pacificarea Creteĭ

Serviciul telegrafic al „Agențieĭ Romîne“

Londra, 30 August.—Se anunță din Canea ziaruluĭ „Times“ că opera de pacificare face progrese. Trupele internaționale ocupă aproape toate liniile externe, ast fel că trupele turceştĭ sînt postate la interiorul cordonuluĭ militar.

Preşedintele adunăriĭ cretane a plecat la Atena cu partizaniĭ săĭ.

Regele Siamuluĭ la Paris

(Serviciul teleg. al „Agențieĭ Romîne“)

Paris, 30 August. —Regele Siamuluĭ, însoțit de ceĭ treĭ fiĭ aĭ săĭ, a sosit după amiazĭ, venind din Bruxelles. La gară a fost primit de D. Felix Faure şi toțĭ miniştriĭ, afară de generalul Billot. D. Faure şi regele şi-aŭ strîns mîna apoĭ s'aŭ întreținut în limba engleză.

D. Faure şi regele s'aŭ dus, apoĭ în aceeaşĭ trăsură la hotelul Grammont, unde D. Faure a părăsit pe rege.

Seara, regele a facut o vizită D-luĭ Faure, apoĭ preşedinților Camereĭ şi Senatuluĭ.

INFORMAȚIUNI

Meetingul de la Dacia

La ora 1 jum. sala Dacia gemea de lume. Lojile, galeria, scena, antreurile eraŭ ocupate de publicul, care cu toată căldura mare, venise să protesteze împotriva acelora carĭ aŭ pricinuit moartea luĭ Godeanu şi starea nenorocită în care se află Tudor David.

Inainte de a se deschide întrunirea publicul discuta în grupurĭ despre specificul luĭ Nicoreanu. Am fi dorit Domnilor luărĭ inaţĭ cu ancheta să poată auzi spusele triste ale militarilor eliberațĭ, carĭ, după anĭ de zile de cînd aŭ scăpat de cătănie, încă maĭ povesteaŭ cu un glas ce trăda durerea şi furia, mizeriile ce le-aŭ îndurat de la faimosul Nicoreanu. Toțĭ cunoşteaŭ specificul şi mulțĭ declaraŭ că astăzĭ, după un an saŭ doĭ, îĭ maĭ simțesc gustul.

*

Pe scenă o femee palidă, prăpădită de durerĭ... Era nenorocita mamă a luĭ Godeanu. Venise şi ea să protesteze prin prezența eĭ împotriva aceluĭa care, prin neomenia sa, i-a băgat copilul cu sila în mormînt. Cînd D. Const. Mille a început să înşire suferințele ce le-a îndurat sergentul Godeanu, mama acestuĭa, bĭata mamă începu să plîngă înăbuşit şi la un moment dat căzu leşinată. O mare mişcare cuprinse pe ceĭ din sală... durerea de mamă înduĭoşase pe ceĭ prezențĭ în sală şi lacrămĭ cu seră pe fețele acelora carĭ, dacă nu astăzĭ, dar mîine saŭ poĭmîine vor avea cîte un copil, a căruĭ sănătate, a căruĭ viață chiar, va fi iarăşĭ încredințată unuĭ Nicoreanu.

Din crimele luĭ Nicoreanu

— Vezĭ pagina 4-a —

Bĭetul Tudor David, orfan şi de mumă şi de tată nu era reprezentat prin nicĭ o rudă... Publicul, este autoritatea supremă care trebuĭe să-l apere pe nenorocitul copil.

•

La orele două, în aplauzele a peste treĭ miĭ cetățenĭ, meetingul este deschis de D. Iacob Țăranu — victima justițieĭ cazone, răzbunată anul trecut de justiția civilă.

D. Țăranu după ce aminteşte persecuțiunile pe carĭ le-a îndurat D-sa, face apoĭ pe scurt istoricul celor întîmplate cu Godeanu şi Tudor David.

Cuvîntarea D-luĭ Nădejde

Se dă cuvîntul D-luĭ Ioan Nădejde care este primit la tribună în aplauze.

D. Nădejde, amintind cazul luĭ Iacob Țăranu, arată că dacă acesta a scăpat în anul trecut din ghĭarele justițieĭ militare, aceasta se datoreşte preseĭ care, întreprinzînd o energică agitațiune şi punîndu-se în mişcare, a reuşit să facă de acea dată, ca dreptatea să triumfe. „Să sperăm—continuă oratorul—că întrunirea de astăzĭ alăturĭ cu campania inimoasă a preseĭ democrate şi social-democrate va reuşi să obție şi de astă-dată dreptate: dreptate pentru Godeanu şi dreptate pentru Tudor David.

Trecînd la chestia specificuluĭ, D. Nădejde arată barbaria pe care o implică modul nedemn şi barbar cu care d-rul Nicoreanu tratează pe sărmaniĭ soldațĭ carĭ, după ce se îmbolnăvesc împlinindu-şĭ cea maĭ sfîntă datorie către țară vin să caute uşurarea şi alinarea suferințelor la dînsul medicul, care ar trebui să fie maĭ puțin militar în miliție.

Cît priveşte bătaĭa ce să maĭ vorbim. Cazul luĭ Tudor David, care zace în spitalul Şuțu şi se zvîrcoleşte în spasmele epilepsieĭ, din cauza maltratărilor suferite în arestul militar din Capitală, poate să servească de pildă pipăită acelor naivĭ necredincĭoşĭ, carĭ tot nu vor să creadă că bătaĭa e adoptată ca sistem în armată; de alt-minterĭlea el este unul din sutele, de cazurĭ ce zilnic se întîmplă fără ca să ajungă la cunoştința publiculuĭ.

Cînd presa democrată a dat pe față barbariile din armată, ea a fost criticată de către uniĭ carĭ vor să facă din armată o instituție inatacabilă. Astăzĭ chĭar şi aceĭ dintre aceştĭa, carĭ sînt de bună credință, aprobă atitudinea preseĭ democrate.

Cît priveşte partidul social democrat, D. Nădejde declară că acesta nu se mulțumeşte numaĭ cu pedepsirea cîtorva ofițerĭ bătăuşĭ ci, față cu faptul dovedit de experiență că bătaĭa şi cazonismul sînt o parte întregitoare a militarizmuluĭ, cere desființarea armateĭ permanente şi înlocuirea eĭ prin înarmarea poporuluĭ, după sistemul şvițerian.

Nu ajunge numaĭ că ațĭ venit astăzĭ în număr atît de impunător la întrunire ci trebue să luptațĭ mereŭ alăturĭ de noĭ, pentru ca să tăĭațĭ de la rădăcinĭ instituțiunea costisitoare şi inutilă a armateĭ permanente şi s'o înlocuițĭ cu armata cetățenilor liberĭ carĭ, la vreme de restrişte, ĭaŭ cu toțiĭ armele pentru ca să-şi apere căminul părintesc.

D. Nădejde sfîrşeşte rugînd pe cetățenĭ ca în unanimitate să voteze o moțiune de protestare împotriva barbariilor ce se săvîrşesc în armată.

Cuvîntarea D-luĭ Mille

D. C. Mille este primit în aplauze la tribună.

Autoritatea supremă în materie de dreptate în țara romînească—începe oratorul—este presa democrată. Cînd omul desperat aleargă de la sub-prefect la ministru, de la căpitan la general, cerînd pretutindenĭ dreptate şi negăsind-o nicăĭerĭ, atuncĭ ultimul săŭ refugiŭ este la presă, către dînsa îşĭ îndreaptă el plîngerea şi printr'însa o îndreaptă mareluĭ public, cetățenilor carĭ plătesc birurile şi întrețin toate instituțiunile acesteĭ țărĭ, şi carĭ prin urmare aŭ dreptul să pretindă dreptate şi carĭ trebuĭe s'o obție atuncĭ cînd o pretind.

Cînd glasul ziaristuluĭ nu are răsunet la ceĭ de sus, la aceĭa însărcinațĭ s'o dea, el trebuĭe să se adreseze D-voastre şi, răscolind opinia publică, să zmulgă puternicilor zileĭ dreptatea după carĭ sînt însetațĭ şi strigă ceĭ obijduițĭ, ceĭ schingiuițĭ, şi ceĭ persecutațĭ.

Ce voițĭ să facă sărmana mamă a nenorocituluĭ Godeanu, care, văzîndu-şĭ copilul omorît, băgat fără de vreme în groapă de un medic sălbatic, strigă în gura mare dreptate şi n'o găseşte nicăerĭ?

Cu lacrimile în ochĭ ea se adresează vouă şi vă cere să răzbunațĭ mizerabilul asasinat ce s'a comis asupra bĭetuluĭ eĭ copil (aplauze prelungite).

Este adevărat, s'a orînduit o anchetă în afacerea Godeanu. Dar de la începutul eĭ acea anchetă a fost o splendidă pildă de chipul cum nu trebuĭe să se facă cercetările imparțiale. Şi apoĭ pe urmă e lucru notoriŭ doar, că la noĭ anchetele se fac în scopul de a spăla pe ceĭ vinovațĭ.

In cazul special cu Godeanu, ancheta a fost maĭ mult de cît un simulacru. Medicul curant a declarat febra tifoidă provenită din specific, ceea ce coincidea şi cu declarațiile bolnavuluĭ, mediciĭ însărcinațĭ cu autopsia constată că moartea a provenit din ftizie galopantă,—iar ceĭ carĭ aŭ văzut corpul luĭ Godeanu declară că era aşa de negru ca şi gîndul şi inima d-ruluĭ Nicoreanu.

Dacă aceĭ marĭ şi militariĭ nu vor voi să facă dreptate de bună voĭe, atuncĭ Dv., cetățenĭ civilĭ aĭ aceşteĭ țărĭ, îĭ vețĭ sili ca să facă dreptate. Degeaba miniştriĭ şi generaliĭ vor spune că Nicoreanu este un om cinstit, voĭ cetățeniĭ, voĭ carĭ reprezentațĭ opinia publică, voĭ vețĭ striga luĭ Nicoreanu: *Eştĭ un asasin!* (aplauze prelungite).

Tot voĭ vețĭ trebui să cerețĭ dreptate, şi pentru nenorocitul Tudor David. Infamul polițaĭ Cîmpeanu, zbirul luĭ Tudor a avut neruşinarea să vină în redacția „Adevĕruluĭ“ şi să afirme că nicĭ nu cunoaşte pe Tudor David. Cînd a fost confruntat însă cu victima, Cîmpeanu a îngălbenit şi s'a cutremurat față de declarațiunile categorice ale nenoroociteĭ victime.

Şi totuşĭ cînd ancheta va fi făcută de către vre-un funcționar prieten şi coleg cu polițaĭul Cîmpeanu, acesta ca şi aghiotantul Stănescu—lucrul e maĭ mult de cît probabil—vor fi scoşĭ basma curată.

Aceasta nu vă va împedica însă ca să numițĭ atît pe polițaĭul Cîmpeanu cît şi pe aghiotantul Stănescu: infamĭ asasinĭ!

Cunoaştețĭ cu toțiĭ povestea cu jalba țăranuluĭ contra primaruluĭ, istorisită de cronicarul conservator Max Rosetti.

Ca şi într'acea poveste, şi în cazul cu Tudor David însărcinațĭ să facă dreptate vor fi chĭar aceĭ carĭ aŭ comis şi comit zilnic tot soĭul de barbariĭ.

A D-tră, cetățenilor, este decĭ datoria, să luptațĭ fără preget pînă cînd Romînia va deveni o Belgie a Orientuluĭ, Belgia de astă zĭ, iar nu cea de acum treĭ secole. Pînă atuncĭ respingețĭ dintre voĭ, facețĭ gol în jurul acelora carĭ s'aŭ făcut culpabilĭ de sălbăticiĭ față cu concetățeniĭ şi semeniĭ lor.

Feriți-vă de Nicorenĭ şi Cîmpenĭ ca de nişte oamenĭ cĭumațĭ şi, înfierînd cu pecetea neomenieĭ pe aceĭ anti-socialĭ carĭ, prin purtarea lor, s'aŭ arătat nedemnĭ, de a trăi în mijlocul uneĭ societățĭ de oamenĭ civilizațĭ, stabilițĭ pilde carĭ, să pună capăt neomeniilor şi sălbătăciilor. Cînd un cartier este infectat de boală igienistul îl distruge şi ridică un cartier noŭ în locul săŭ.

D-tră trebue să facețĭ acelaşĭ lucru. Dărîmațĭ clădirea plină de miasme omorîtoare, şi în locul eĭ ridicațĭ alta, mîndră, sănătoasă şi falnică. (Aplauze nesfîrşite).

Glasul unuĭ tată

D-l Țăranu anunță că cuvîntul îl va lua un Domn Christescu, pentru a expune un caz analog cu acela al nenorocituluĭ Godeanu şi a căruĭa victimă a fost chĭar fiul săŭ.

O tăcere adîncă se face în sală. In fața publiculuĭ apare un om simplu.

Se cunoaşte cît colo că nu e obicinuit să vorbească în întrunirĭ şi că numaĭ un mare foc ce 'l arde pe inimă 'l a făcut să vie ca, în fața mulțimeĭ de cetățenĭ să 'şĭ expuĭe durerea de tată ce o simte cînd îşĭ aminteşte de chipul trist al copiluluĭ săŭ scoborît în groapă înainte de vreme, ca o victimă a bătăeĭ în armată.

Am avut şi eŭ un băĭat în armată, zice Christescu, şi era la muzică. Fiind cam slab 'şi-a luat un concediŭ de 25 zile. Dar abĭa stătuse vre-o 4 zile acasă, cînd sergentul major de la muzică îl întîlni pe stradă şi'l trimise la garda pĭețeĭ. Aci bietul băĭat se îmbolnăvi şi după cîte-va zile muri. Autopsia s'a făcut, fără ca să mi se acorde voĭa ca să aduc un medic civil. Ba chĭar eŭ am fost oprit să fiŭ de față. Am cerut să mi se dea băĭatul să'l îngrop barim de acasă. Dar nicĭ asta n'aŭ vrut să'mĭ facă, spunînd că nu'l pot duce acasă, fiind-că a suferit de o boală ce ar putea s'o ĭa şi alțiĭ. In urmă soldațiĭ sanitarĭ, carĭ aŭ fost la autopsie, 'mĭ aŭ spus că bĭetul băĭat a murit din bătaĭe. M'am dus atuncĭ cu o petiție la Domnul maior Paleologu şi am cerut să se facă o nouă anchetă. Dar Domnul Paleologu a aruncat petiția şi îmĭ a spus să 'mĭ caut de treabă. Copilul mi l'aŭ îngropat cu zile... Asta-ĭ dreptatea din miliție.

Cuvîntarea simplă şi nemeşteşugită a luĭ Christescu a produs o adîncă impresie asupra publiculuĭ adunat.

Maĭ vorbeşte D. Alexandru Ionescu protestînd împotriva ultimelor barbariĭ şi arătînd că suprimarea lor se va putea face numaĭ cînd tot cetățeanul va avea drept de vot.

Apoĭ D. I. Țăranu dă cetire următoareĭ

MOȚIUNI

Cetățeniĭ Capitaleĭ, întrunițĭ azĭ în sala Dacia, aprobă în totul atitudinea preseĭ democratice şi socialiste în cazurile Godeanu şi Tudor David; veştejeşte cu putere purtarea autorităților militare şi civile, carĭ după ce prin complicitatea lor s'aŭ făcut aceste două crime, apoĭ azĭ vĭesc ca autoriĭ lor să nu fie pedepsițĭ, şi ĭaŭ tot odată angajamentul să caute pe toate căile ca moartea luĭ Godeanu şi cazul luĭ Tudor David să fie răzbunate şi asupra acestor afacerĭ să se facă deplină lumină.

*

Publicul chĭamă zgomotos pe V. G. Morțun. Inimosul deputat de Roman lipseşte însă —şi ĭată telegrama ce am găsit la redacție, după întrunire:

Mille-Adevĕrul

Bucureştĭ

O piedică intervenită în ultimul moment face imposibilă sosirea mea în mijlocul vostru.

Doresc izbîndă desăvîrşită campaniei voastre în potriva nelegiuirilor şi barbariilor carĭ necinstesc țara şi vremea în care trăim.

V. G. Morțun

*

Jumătate de oră, după terminarea întruniriĭ, str. Carol era încă înțesată de public, care comenta cu animație spusele oratorilor.

Rep.

Din Iaşĭ ni se comunică că febra tifoidă şi-a făcut reapariția acolo şi că bîntuĭe cu mare furie.

In fie-care zi se înregistrează numeroase cazurĭ, unele chĭar mortale.

Numaĭ la spitalul Sf. Spiridon s'aŭ înregistrat erĭ şase cazurĭ.

Azĭ cu trenul de 11.40 a sosit D. C. F. Robescu, primarul Capitaleĭ.

Azĭ la orele 10 dimineața se va proceda la ministerul de finanțe la tragerea la sorțĭ a titlurilor renteĭ amortizabile de 5 la sută, asupra împrumutuluĭ 6.500.000 din anul 1894.

Din Tulcea primim ştirea că advocatul Athanasiu din Galațĭ, venit acolo la o întrunire publică, a fost arestat.

Nu avem încă amănunte asupra faptuluĭ.

Ceea ce ştim e că sistematic s'aŭ comis în ultimul timp la Tulcea o serie de nelegiuirĭ, pe carĭ le înfierăm cu toată energia.

Vom reveni.

Un mare număr de partizanĭ de-aĭ luĭ Săveanu, din Odobeştĭ aŭ contestat la ministerul de interne alegerea primaruluĭ M. G. Dumitrescu.

Cea maĭ sigură cale pentru realizarea intereselor celor ce aŭ nevoe de publicitate şi n'aŭ înlesnirea de a face cheltuelĭ marĭ, este numaĭ „*Mica publicitate*“.

Cu 0.50 banĭ se poate publica un anunciŭ de 4 liniĭ cu un total de 100 litere.

Pentru numărul de Joĭ anunciurile se primesc chĭar de pe acum şi cel maĭ tîrziŭ pînă Marțĭ la ora 6 p. m.

Specificul Nicoreanu

— ancheta noastră —

Primim din partea unuĭ cunoscut medic militar următoarele rînduri cu privire la specificul d-ruluĭ Nicoreanu.

Denunțurile inserate în ziarul D-v. de atîta timp contra asasinuluĭ Nicoreanu sînt aşa de concluante la vinovăția luĭ, în cît ne surprinde indiferența autorităților militare față de pedeapsa ce ar trebui să i se aplice.

Pe lîngă cele zise, pînă acum, de crimele săvîrşite de acest microb al nenorociților soldațĭ, adaog cîte-va cuvinte asupra uneĭ cestiunĭ, ce pînă acum n'a fost relevată de ziare. Din actul de autopsie al nenorocituluĭ Godeanu, precum şi din cercetările bacteriologice ale doctorilor Babeş şi Bernard, n'o să se poată stabili cu claritate vina asasinuluĭ. Tot ce trebue anchetat şi stabilit cu minuțiozitate, e compoziția otrăvitoruluĭ specific. Trebue, şi se impune chĭar, să se ştie: după ce formulă a compus Nicoreanu, destructoria sa limonadă. In ce timp şi care doctor din lume, asociază chinina, emeticul, assa foetida şi sulfatul de magnesiŭ într'o singură porțiune? Care a fost scopul săŭ în alcătuirea aceşteĭ băuturĭ?

Sînt sigur că nimenĭ din lumea medicală nu îĭ găseşte rezonul therapeutic, şi numaĭ în creerul bolnav al unuĭ sălbatic a putut să'şĭ aibă loc această concepțiune, în singurul scop de a tortura, teroriza şi chĭar omora.

Acest punct, din actele unuĭ medic fără cultură şi de un caracter sălbatec, trebue neapărat stabilit, pentru ca să'şĭ primească pedeapsa meritată.

Moartea atîtor soldațĭ şi torturarea lor, decurge din ignoranța acestuĭ individ, care străin cu desăvîrşire de ale medicineĭ, nu putea să deosebească pe simulanțĭ de adevărațiĭ bolnavĭ şi administrînd tuturor acelaş „specific“ agrava boala şi distrugerea chĭar a organizmuluĭ slăbit prin boală.

Cerețĭ, Domnule Redactor, această anchetă şi vă asigur că atuncĭ campania întreprinsă de D-v, cu mult maĭ înainte va avea rezultat fericit.

Cerețĭ, Domnuluĭ ministru de răzbоĭŭ mutarea imediată a aceşteĭ ruşinĭ a corpuluĭ medical, din Bucureştĭ în altă garnizoană, pînă se va face lumină.

Un medic militar

Conjunctivita granuloasă bîntuĭe cu cea maĭ mare furie toate corpurile de armată.

Numaĭ în corpul al 4-lea s'aŭ constatat luna trecută 748 de cazurĭ. In cele-l'alte corpurĭ de armată aŭ fost 410 cazurĭ.

Față cu această epidemie, ministrul de războiŭ a ordonat tuturor comandanților de corpurĭ ca să ĭa măsurĭ de urgență ca soldațiĭ bolnavĭ să fie izolațĭ şi dațĭ în cura medicilor specialiştĭ.

Numaĭ de nu li s'ar da vre-un „specific“.

Din eroare de tipar, Vinerĭ s'a emis numele D-luĭ Gr. Filipescu din telegrama adresată directoruluĭ nostru D. Al. V. Beldimanŭ.

Triumful Serbieĭ în Macedonia

Agenția Romînă ne trimite următoarea telegramă:

Constantinopol, 30 August. — Archimandritul Familanos, rector al şcoaleĭ de teologie din Belgrad, a fost numit administrator al mitropolieĭ din Uskub. — Monseniorul Familanos a devenit azĭ supus turc.

După cum se vede, realizarea beratelor acordate de Poartă Serbieĭ se şi începe. Mitropolitul nostru din Macedonia însă, monseniorele Antim, şade şi astăzĭ la Constantinopol neautorizat. Şi cînd ne gîndim de cîte orĭ compania Sturdza-Mărgărit ne-a înjosit în fața padişahuluĭ, fără ca să obție cel maĭ mic succes în Macedonia, şi cînd vedem că Serbia cu politica sa energică are de înregistrat atîtea triumfurĭ, ne întrebăm: care Turcia nu interpretează temenelile şi linguşirile actualuluĭ premier romîn ca o dovadă a slăbiciuneĭ noastre, şi în consecință trece cu vederea toate cererile drepte şi omeneştĭ ale Romînilor?

Ministerul de interne, în conformitate cu convenția comercială a Germanieĭ, a stabilit o nouă regulă cu privire la introducerea în țară a apelor minerale străine. Conform aceşteĭ nouĭ regule, comunele nu vor maĭ putea percepe taxe asupra apelor minerale străine.

Această regulă a fost fixată în urma unuĭ conflict ce s'a ivit între comuna Iaşĭ şi consulatul austro-ungar de acolo.

De maĭ multe zile se află în Capitală colonelul Graham din Londra, unul din ceĭ maĭ marĭ exploratorĭ de mine de cărbunĭ.

Colonelul Graham va vizita maĭ multe districte din țară spre a'şĭ da seama de starea avuțiilor minerale.

D. dr. Felix va pleca zilele acestea la Iaşĭ pentru a lua măsurĭ în contra febreĭ tifoide ce face zilnic progrese în toată Moldova de sus.

Wilhelm II la Totis

Agenția Romînă *ne transmite o telegramă anunțînd că împăratul Wilhelm II a plecat Sămbătă seara din Homburg mergînd la Totis, unde va fi primit de împăratul Franz-Iosef.*

Totis, ungureşte Tata, latineşte Theodatum, tîrguşor în comitatul unguresc Komorn şi stațiune a linieĭ ferate a statuluĭ ungar Budapesta-Bruck, este situat într'o pozițiune foarte frumoasă şi bogată în surse minerale. Se compune din două părțĭ, din Totis (tîrgul de sus) şi Sovaros (tîrgul bălțeĭ) situat lîngă o baltă cu o periferie de

---

FOIȚA ZIAR. „ADEVĔRUL“

— 148 —

GORON

Destăinuirile unuĭ polițist

IV. Poliția viitoruluĭ

IV

Poliția şi anarhiştiĭ

In Iulie 1889 am arestat un om de care s'a vorbit mult de atuncĭ încoace şi care a ajuns legendar printre anarhiştĭ.

Mărturisesc că în ziua în care l'am arestat nu bănuĭam că avea un ideal politic.

Credeam că puĭ mîna pe un răŭ făcător politicos.

Maĭ mulțĭ agențĭ mĭ-aŭ spus că în mahalaua Saint-Martin traĭa un individ subt numele de Marzaki, care era autorul maĭ multor hoțiĭ rămase nedeşcoperite.

In acelaşĭ timp m'am încredințat ca acesta trebuĭa să fie un Italian anume Pini, urmărit în țara luĭ pentru o încercare de asasinat.

El fusese cerut de guvernul italian.

Inspectorul Gaillarde fu însărcinat să'l supravegheze.

Luă cu dînsul doĭ agențĭ.

Cînd să se ducă, Marzaki tocmaĭ eşea.

Se repeziră să'l aresteze.

El fugi.

Eĭ după el.

Abĭa îl prinseră.

Il aduseră la biroul meŭ.

Iĭ luaĭ în erogatoriul.

Era om de vre-o 35 anĭ.

Avea trăsurĭ energice.

— Nu sînt eŭ cel care credețĭ, îmĭ răspunse el. Nu sînt nicĭ Pini nicĭ Marzaki. Nu ştiŭ ce vrețĭ să zicețĭ. Eŭ viŭ din Londra şi neavînd banĭ, am petrecut noaptea într'un azil.

Iĭ observaĭ că ce spunea nu se potrivea căcĭ avea şi banĭ în buzunar şi avea şi ceasornic cu lanț la brîŭ...

L'am închis.

Pe urmă m'am dus să fac perchiziție în locuința luĭ Marzaki.

Era o casă mobilată foarte curat.

Stăpînul îmĭ dă a doua cheie de la odaĭe.

Intru.

Văd un om care se rădea.

Era foarte liniştit.

A auzit că am intrat şi nicĭ nu s'a întors.

Se rădea înainte.

M'am mirat de atîta sînge rece.

Il întreb:

— Ce facĭ acolo?

Nu se întoarse nicĭ acum şi tot răzîndu-se, zise.

— Sînt la un prieten.

— La Marzaki?

— Nu.

— Cum nu?

— Sînt la August.

Pe cînd vorbeam mă uĭtam la el. Il cunoşteam de unde-va.

Intrebaĭ:

— Cum te chĭamă?

— Bontin.

Şi se întoarse spre oglindă şi puse mîna pe bricĭ.

Am memorie bună.

De alt-fel era şi uşor de recunoscut, cînd l'aĭ văzut o dată, căcĭ era de o slăbiciune şi de o gălbeneală rare.

— Aide, bĭete, nu te maĭ preface.

— Eŭ mă prefac?...

— Te cunosc.

— Pe mine?

— Eştĭ F... pe care îl cătăm de şase lunĭ, pentru hoția de 40000 fr. de pe strada Cambronne.

Gaillarde era cu mine.

Il cunoştea şi el.

Zise:

— Nu maĭ e îndoĭală, d. şef, el este.

Atuncĭ omul îşĭ puse încet briciul pe masă şi se întoarse spre noĭ zîmbind.

— Buni ochĭ aĭ, d. Goron. M'aĭ cunoscut. Şi eŭ te-am cunoscut. Acum maĭ prins. Lasă-mă să isprăvesc de ras şi vă urmez.

Din nenorocire, nu e obiceĭ ca să las briciurile în mîinile tîlharilor pe carĭ îĭ arestez.

Rămase neras.

— De geaba maĭ ieĭ aceste măsurĭ, zise el dînd din umerĭ. La ce să mă omor? Eŭ sînt dus şi n'am să văz Curtea cu jurațĭ.

Nu maĭ spuĭ numele acestuĭ nenorocit care făcea parte dintr'o familie onorabilă şi care a murit în închisoare, după cum prevedea, de oftica 'l făcea aşa de slab şi de galben.

Fu unul din inculpațiĭ ceĭ maĭ blînzĭ ce am întîlnit.

Imĭ spuse că Marzaki era Pini şi îmĭ dădu toate amănuntele asupra curioaselor descoperirĭ ce o făcurăm în apartamentul luĭ Pini.

Găsirăm un material complect de hoțĭ: vre-o 200 de cheĭ falşe, cleştĭ, lanterne surde, foarfecĭ, pile etc.

De altă parte, în nişte cufere, se aflaŭ tacămurĭ de argint, cunoane de mătase, şi titlurĭ de rentă.

Intr'un colț eraŭ o mulțime de hîrtiĭ.

Mă uĭtaĭ.

Văzuĭ o colecție de anuncĭurĭ anarhiste în toate limbile.

Trimiseĭ pe F... la Deposit şi organizaĭ un serviciŭ de pază împrejurul caseĭ.

Peste două ceasurĭ arestarăm un individ care bătuse la uşă.

Nu vru să'şĭ spuĭe numele.

Găsirăm însă la el o carte.

Il chema Placide Schouppe.

Sta puțin maĭ departe.

Zicea că e mecanic.

Mă duseĭ la el acasă.

Sta bine.

Avea chĭar un lux care nu se potrivea cu al unuĭ mecanic.

In salon avea pian.

Sufrageria era foarte cochetă.

In cabinetul de lucru găsiĭ tot materialul de spargere şi o corespondență importantă şi curioasă.

Acest Placide era capul uneĭ bande de hoțĭ cosmopolițĭ carĭ ziceaŭ că sînt anarhiştĭ.

Găsiĭ în acelaş timp şi urmele maĭ multor hoțiĭ al căror autorĭ rămăseseră pînă atuncĭ necunoscuțĭ.

Dar nu pusesem mîna pe toată banda.

Puserăm să păzească şi casa acestuĭa.

Şi aci prinserăm ceva.

Prinserăm un bărbat şi o femeie carĭ jucaŭ acelaşĭ rol ca şi camarazii lor.

Amîndoĭ declarară că nu cunosc nicĭ pe Placide nicĭ pe Pini.

Intrebaĭ pe bărbat unde sta.

Imĭ răspunse:

— Pretutindenĭ şi nicăerĭ. Astă noapte m'am culcat în nişte paĭe.

Dar el era îmbrăcat şi maĭ bine de cît Pini.

Ceasornicul şi lanțul îĭ eraŭ de aur.

Printre hîrtiile găsite la Placide, aflasem o adresă a unuĭ Jules Leclaire care sta tot în mahalaua aceĭa.

M'am gîndit că poate o fi cel arestat.

Nu mă înşelasem.

Cînd îl duseĭ cu mine, portarul îl cunoscu ca chirĭaş al caseĭ.

Ba o nemerirăm bine, căcĭ femeĭa arestată sta tot în casa aceĭa.

Era amanta aşa zisuluĭ Leclaire.

Perchiziția fu fructuoasă de tot acĭ.

Intiĭ căpătarăm încredințarea că Leclaire era fratele luĭ Placide.

Apoĭ descoperiĭ, teancurĭ de titlurĭ furate în Franța şi Italia.

Afară de aceasta, în biuroul luĭ Jules Schouppe se aflaŭ scrisorĭ carĭ stabileaŭ între altele că banda avea de complicĭ doĭ Italienĭ, carĭ atuncĭ se aflaŭ închişĭ la Nisa, şi unul August L... care şi el era închis pe patru anĭ pentru hoțiĭ.

(Va urma)

peste 4 kilometri și foarte bogată în peștĭ. In Totis se află splendidul palat înconjurat de un măreț parc, ambele aparținînd contelui Esterhazy. Acest palat, în care vor fi găzduițĭ monarchiĭ, a fost cu totul restaurat și cu mobile noĭ aduse anume de la Hofburg din Viena. In Totis se maĭ află: un mare castel, multe bălțĭ, o mînăstire cu gimnaziŭ, o mînăstire de capuținenĭ, un tribunal, marĭ cariere de marmură, și multe anticitățĭ romane. Tîrgușorul are o populațiune de 6507 locuitorĭ, carĭ se ocupă cu fabricațiunea spirtuluĭ, pietreĭ și a pieleĭ. De asemenea se cultivă prin împrejurimĭ foarte mult viile carĭ produc un vin mult căutat.

Inter.

Aflăm că studiile pentru noua linie ferată între Constanța și Tulcea se fac cu multă activitate, sub direcțiunea D-luĭ inginer M. Gheorghiu.

Erĭ s'a ținut la clubul militar concursul elevilor de administrație aspiranțĭ la gradul de ofițerĭ.

D. Chiru, directorul general al postelor și telegrafelor, a plecat erĭ dimineață spre Vîrciorova.

Scandalul din Caracal

Am arătat zilele trecute, că D. Săvescu, judecător de instrucție la Caracal, a fost bătut în stradă de către D. C. Dobrotescu, din cauza unor intrigĭ de familie.

Iată acum amănuntele aceteĭ afacerĭ, devenită de domeniul public și pe care o ancheteazǎ D. Columbeanu, procuror general la Curtea de apel din Craiova.

*

D-niĭ Săvescu și Dobrotescu eraŭ prietenĭ intimĭ. D. Dobrotescu obicĭnuia să facă dese sindrofiĭ la D-sa acasă, pentru a și cîștiga astfel simpatiile fruntașilor orașuluĭ.

La sindrofiile D-luĭ Dobrotescu, eraŭ invitațĭ toțĭ magistrațiĭ din Caracal, între carĭ și D. judecător de instrucție Săvescu. Acesta din urmă, maĭ ales, era foarte bine primit și de către Doamna Dobrotescu, fără însă ca magistratul să treacă cît de puțin limita relațiunilor pur amicale.

Cum însă într'un mic orășel de provincie, cum e Caracalul, gurile rele vorbesc mult, D. Săvescu prinse de veste că este obiectul multor intrigĭ de femeĭ și începu să rărească vizitele la D. Dobrotescu. Acesta, surprins de răceala D-luĭ Săvescu, îl rugă să-ĭ spună cauza, fără a putea însă obține vre-un răspuns.

Acest lucru puse pe gîndurĭ pe D. Dobrotescu și începu să supraveghieze de aproape pe soția D-sale. Merse chiar pînă acolo, că, într'o seară se ascunse la o fereastră a caseĭ sale și la trecerea D-luĭ Săvescu, îl chemă sus cu o voce pițigăită, vrînd astfel să vadă dacă D. Săvescu este în relațiĭ cu femeia D-sale. D. Săvescu nu căzu însă în cursă, ci își urmă drumul liniștit, spunînd D-luĭ Dobrotescu că l'a recunoscut.

Intre D. și D-na Dobrotescu începură însă scenele de gelozie și cum D-na voi să pună capăt orĭ-căreĭ presupunerĭ, se adresă printr'o scrisoare D-luĭ Săvescu și îl rugă să vie la D-na Berendeĭ, pentru a se înțelege asupra moduluĭ, cum să împace pe D. Dobrotescu. Domnu Săvescu trimite însă Doamneĭ Dobrotescu o scrisoare prin care îĭ arată regretul că nu poate veni pentru a nu ațîța și maĭ mult furia bărbatuluĭ gelos.

Doamna Dobrotescu n'apucă să citească scrisoarea D-luĭ Săvescu, cînd intră în cameră și soțul eĭ, cerîndu-ĭ scrisoarea. Cum dînsa refuză s'o arăte ci o rupe, D. Dobrotescu puse mîna pe cîte-va crîmpee din acea scrisoare și cu „corpus delicti" în mînă alergă să bată pe D. Săvescu.

Intr'adevăr, îl pîndi pe stradă și cum era noaptea, îl atacă pe la spate, lovindu-l cu pumnul peste cap.

*

D. Săvescu reclamă atuncĭ parchetuluĭ, dar înainte ca procurorul să fi avut vreme să citeze pe D. Dobrotescu la parchet, D-sa plecă cu trenul la Craiova, pentru a se plînge procurorului general.

D. Columbeanu, procuror general al Curțeĭ de apel din Craiova, telefonă imediat la Caracal, ca D. Dobrotescu, să nu fie arestat și sosi a doua zi singur la Caracal pentru a face primele cercetărĭ.

In urma intervențieĭ din ambele părțĭ la ministrul de justiție, acesta însărcină pe D. Columbeanu să facă ancheta. D-să se ocupă cu aceasta afacere și va face zilele acestea raportul săŭ.

In Caracal, toată lumea acuză pe D. Dobrotescu, apărînd pe judecătorul de instrucție Săvescu, care se bucură de multe simpatiĭ în localitate.

Mihnea.

Ministrul de instrucție publică a hotărît crearea a două școale profesionale în orașele Constanța și Giurgiŭ.

Aceste școale vor fi organizate după cele maĭ noŭĭ sisteme școlare.

D. Ath. Moscuna, secretar general la ministerul de interne, se întoarce mîine în Capitală, cînd își va relua postul, de oare-ce și-a expirat deja congediul de o lună, pe care îl obținuse.

Erĭ a avut loc la Iașĭ, înmormîntarea bancheruluĭ Leon Daniel, fiul cunoscutuluĭ milionar ieșan.

Exilarea tinerilor turcĭ

(Serviciul telegrafic al *Agenției Romîne*)

Filipopolĭ, 30 August.—După niște raporturĭ din Constantinopol un vapor a plecat la Tripoli cu 78 persoane exilate de curtea marțială pentru răzvrătirĭ tinere-turceștĭ.

Tratările de pace

(Serviciul telegrafic al *Agenției Romîne*)

Constantinopol 30 August.— Ministrul afacerilor streine a făcut erĭ vizite ambasadorilor. Schimburile de vederĭ între puterĭ vor avea în curînd un deznodămînt favorabil. Se așteaptă ca în curînd conferințele de la Tophane să reînceapă.

Misiunea abisiniană în Rusia

(Serviciul teleg. al „Agenției Romîne")

Constantinopol, 30 August.—Misiunea abisiniană va pleca Duminecă la Petersburg. Numaĭ după ce se va întoarce iar acĭ, se vor discuta cîte-va cestiunĭ și se va trimite o misiune turcească pe lîngă negus cu scrisorĭ, decorațiunĭ și cadourĭ.

REPORTAGIU

Din Capitală

O bătaĭe sîngeroasă în Gramont

Erĭ, după miezul nopțeĭ a izbucnit în Gramont un scandal, care a ridicat întreg cartierul în picĭoare și n'a sfîrșit de cît în zorĭ de zi.

*

In Gramont, cu ocazia unor clădirĭ carĭ se construesc acolo, se adăpostesc pe sub uluci în timpul nopțeĭ cete de țiganĭ, carĭ sînt angajațĭ ca salahorĭ.

Simbătă seara, după ce și-aŭ luat plata săptămînală, s'aŭ dus la cîrciumă unde aŭ făcut chef. După miezul nopțeĭ, cîrciumariĭ, trebuind să'șĭ închiză prăvăliile, ĭ-aŭ dat afară. Intîlnindu-se pe strada Filaret două cete, s'aŭ luat la ceartă, d'aci se încinse o teribilă bătaĭe. Zgomotul produs de eĭ era infernal, bărbațiĭ aruncaŭ cu copiiĭ ca cu pietre, femeile scoteaŭ țipete sfîșietoare. Mîinile și fețele eraŭ roșite de sînge, era un adevărat masacru. Vre-o treĭ gardiștĭ, carĭ se află în cartierul Gramont, vrînd să intervie, aŭ fost doborîțĭ la pămînt.

*

Locuitoriĭ, deșteptațĭ din somn la auzul urletelor sălbatice eșite din pieptul a maĭ bine de 100 țiganĭ, se umplură de groază. Acelor carĭ riscară să deschidă ferestrele li s'aŭ aruncat cu pietre și li s'aŭ spart geamurile.

*

Pe strada Filaret locuește un D. căpitan de artilerie anume Negură, care eșind în poartă cu un frate al săŭ și o ordonanță, aŭ fost maltratațĭ; s'a aruncat în el cu pietre. Țiganiĭ, sălbăticițĭ de loviturĭ și de vederea sîngeluĭ se repezeaŭ la toțĭ aceĭ carĭ interveneaŭ. Ordonanța și fratele căpitanuluĭ Negură aŭ fost bătuțĭ.

*

In sfîrșit, aproape spre zi sosiră și... ajutoare de la secția respectivă, carĭ fiind însă în număr mic aŭ fost întîmpinate cu pietre și chiar bătute. Cu ajutorul a maĭ multor sergențĭ, pe la orele 4 dimineața scandalul a fost potolit. Vre-o 20 de inșĭ, bărbațĭ femeĭ și copiĭ, aŭ fost transportațĭ la diferite spitalurĭ, fiind grav rănițĭ.

*

Asemenea încă rărĭ sîngeroase, carĭ durează o noapte întreagă și sfîrșesc cu întregĭ transporturĭ de rănițĭ, dovedesc în de-ajuns că excelenta noastră poliție asigură orĭ-ce, afară de liniștea și de viața cetățenilor.

Grigri

Erĭ noapte niște indivizĭ necunoscuțĭ s'aŭ introdus în casă la D. Petru Dancovicĭ, din strada Calomfirescu, 15. Indiviziĭ, spărgînd plafonul cabinetuluĭ de lucru, aŭ pătruns în casă, de unde aŭ furat o casetă în care se aflaŭ maĭ multe bijuterĭĭ de valoare.

Dimineață poliția de siguranță a Capitaleĭ a fost înștiințată și a luat măsurile cuvenite spre prinderea abililor pungașĭ.

Știrĭ telegrafice

(Serviciul telegrafic al *Agenției Romîne*)

Darmstadt, 30 August.—Se asigură că țarul și țarina vor sosi la 28 Septembrie.

Monza, 30 August.—Regele, regina și marchizul Visconti-Venosta aŭ sosit de dimineață.

Ediția de seara

Cretaniĭ și autonomia

(Serviciul telegrafic al *Agenției Romîne*)

Declarațiile șefuluĭ Adunăreĭ cretane

Atena, 31 August. — Benizeko, șeful Adunăreĭ cretane, a sosit. Inainte de a părăsi Creta, el a adresat amiralilor un memoriŭ respingînd acuzația de a fi organul Etnikeĭ-Hetairia și declarînd că Cretaniĭ sînt gata să primească autonomia sub condiția retragereĭ trupelor turceștĭ.

Adunarea se va întruni după încheerea păceĭ pentru a delibera în mod oficial. Sfaki Anakis va înlocui pe Benizeko la președenție.

Revoluția din Guatemala

(Serviciul teleg. al „Agenției Romîne")

Guatemala, 31 August.—Republica se află în stare de asediŭ. In partea occidentală a țăreĭ a izbucnit o revoluție în contra președinteluĭ.

Manevrele de la Totis

(Serviciul telegr. al „Agenției Romîne)

Primirea. — Prezintările.— Prînzul.

Totis, 31 August.— Impăratul Wilhelm a sosit la 4 ore după amiazi și a fost primit la gara de împăratul Franz-Joseph, arhiducĭĭ, autoritățile și demnitariĭ înalțĭ.

Suveraniĭ s'aŭ sărutat de două orĭ in mod foarte cordial, apoĭ împăratul Wilhelm a salutat pe arhiducĭ și s'a întreținut cu dînșiĭ.

*

După prezentărĭ, suveraniĭ s'aŭ dus în trăsură și în mijlocul ovațiunilor entuziaste ale uneĭ mulțimĭ enorme la castel, unde ministrul de războiŭ și generaliĭ așteptaŭ sosirea lor.— După ce aŭ trecut pe dinaintea frontuluĭ companieĭ de onoare, împăratul Franz Joseph a prezintat pe generalĭ împăratuluĭ german.

*

Generalul Obrutschew, șeful statuluĭ major rus, a sosit după amiazĭ, precum și atașațiĭ militarĭ străinĭ, printre carĭ și maiorul Dumitrescu, atașat militar romîn.

Seara s'a dat un prînz la care aŭ azistat majestățile lor, arhiducii și șefiĭ de stat major rus, prusian și austro-ungar.

Seara orașul și lacul eraŭ iluminate.

Revoluțiunea în Spania

(Serv. telegrafic al „Agenției Romîne")

Madrid, 31 August.—„Imparcial" anunță că carliștiĭ din Catalonia se agită, organizîndu-se militărește în secret. Atitudinea cîtor-va generalĭ, maĭ cu deosebire acea a generaluluĭ Gomdee, provoacă comentariile ziarelor.

Ministrul de războiŭ a decis să lucreze cu energie în contra militarilor carĭ se ocupă de politică.

Francezii și marina bulgară

(Serviciul telegrafic al *Agenției Romîne*)

Sofia, 31 August.—Misiunea franceză destinată să formeze marina de războiŭ bulgară a sosit la Varna.— Șeful eĭ, locotenentul de corabie Pidion, a fost primit de prinț la castelul din Euxinograd, unde s'a dat un prînz militar la care a azistat ministrul de războiŭ.

Ultime informațiunĭ

Din crimele luĭ Nicoreanu

Sînt deja 2 săptămînĭ de cînd aproape întreaga presă se ocupă de cauzele carĭ aŭ produs moartea sergentuluĭ Godeanu, acuzînd pe d-rul Nicoreanu asupra căruĭa cade această moarte pe care ar fi produs'o prin administrarea tratamentuluĭ săŭ „specific".

Pentru moment am crezut că aceste acuzațiunĭ sînt exagerate; însă astă-zĭ m'am convins, nu numaĭ că presa nu a denaturat nimic, ba încă nu a dat la lumină multe alte fapte ale d-ruluĭ Nicoreanu, din carĭ rezultă că acesta astă-zĭ nu poate face de cît rușine întreguluĭ corp medical militar.

Am căutat, înainte de a pune mîna pe condeiŭ, să fiŭ bazat pe niște acte oficiale, pe carĭ le voĭ publica maĭ la vale, acte din carĭ reese des'ul de lămurit, fără nicĭ un comentariŭ, că numitul doctor a maĭ cauzat moartea unuĭ alt soldat (despre care presa a vorbit într'un mod vag) tratat ca simulant și la autopsie, de și s'aŭ constatat leziunile uneĭ maladiĭ de care d-rul Nicoreanu era direct răspunzător; totuși, comisiunea medicală însărcinată cu facerea necropsieĭ a găsit de cuviință să tragă concleziunĭ false pentru a degaja pe acest doctor de orĭ-ce responzabilitate.

Moartea soldatuluĭ Dumitrescu

Pentru a dovedi această „mușama doctoricească militară", voĭ da citire următoruluĭ act medico-legal, pe care mi l'am procurat după un act oficial al autopsieĭ soldatuluĭ Dumitrescu Const. din reg. 3 călărașĭ, mort în ziua de 10 Maĭ 1897, pe cînd era transportat cu trăsura de la închisoarea militară la spitalul militar central. Acest act medico legal e redactat ast-fel:

Noĭ sub-semnațiĭ medicĭ militarĭ, întrunindu-ne în sala de autopsie a spitaluluĭ militar central, conform ordinuluĭ circular al D-luĭ medic șef al spitaluluĭ, după ce am depus legiuitul jurămînt în fața substitutuluĭ, D. comisar regal locot. Stănescu, am procedat la autopsia cadavruluĭ soldatuluĭ Dumitrescu C. din reg. 3 călărașĭ, mort în spitalul militar central în ziua de 10 Maĭ a. c, și am constatat următoarele:

I. *Aspectul exterior.* Constituție forte, musculatura bine dezvoltată, rigiditatea cadaverică n'a dispărut încă pe extremitățile inferioare. Pe toată partea dorsală a corpuluĭ o congestiune ipostatică. Pete cadaverice pe abdomen.

II. *Craniul.* Incizîndu-se tegumentele craniene și decolîndu-se părțile moĭ, se vede pe protuberanța occipitală externă o echimosă produsă în timpul viețeĭ și de mărimea uneĭ piese de 2 leĭ. Cutia osoasă craniană nu prezintă nimic de remarcat. Dura mater injectată. La partea internă anterioară și inferioară a lobilor frontalĭ, pe o întindere de $1\frac{1}{2}$—2 c. m., cu deosebire pe lobul frontal sting, între arachnoidă și substanța grisă a circumvoluțiunilor, există extravasate sanguine. Cerebrul, cerebelul, protuberanța și bulbul sînt normale.

Toracele. In cavitatea pleurală există aderențe vechĭ între plămînul corespondent și pleura parietală, carĭ fac să adereze plămînul aproape în toată întinderea luĭ, atît la păretele toracic cît și la diafragm (simfisă pleurală). In cavitatea pleurală stîngă există aproximativ 500 grame lichid citrin.

In cavitatea pleurală dreaptă nu găsim nimic. Lobiĭ superiorĭ aĭ ambilor pulmonĭ intens congestionațĭ. O secțiune de pulmonĭ, pusă în apă, plutește.

Cordul mărit de volum, (cord de boŭ) și grăsos, cu deosebire ventriculul drept care este și dilatat. Cordul sting conține mulțĭ coagulĭ de sînge. Există echimose sub-endocardice atît în cordul drept, cordul sting cît și pe valvulele mitrală și tricuspidală.

Cavitatea abdominală. Stomacul, intestinul subțire și gros normale. Rinichiul drept mărit de volum și congestionat. Rinichiul sting mărit de 2 orĭ maĭ mult mărit ca în stare normală, capsula aderentă intens congestionată.

Concluziune. Din cele descrise maĭ sus conchidem că soldatul Dumitrescu C. a încetat din viață în urma uneĭ *asistoliĭ acute* prin degenerescența corduluĭ.

(ss). Medic de divizie: *dr. Papilian.*

Medicĭ de r-gt. cl. 2-a: *dr. Bufă*, *dr. Nicoreanu.*

Concluziĭ cazone

De și în acest act se descriŭ destul de lămurit leziunile găsite la acest soldat, totuși D-niĭ membri aĭ comisiuneĭ aŭ găsit de cuviință să conchidă că soldatul Dumitrescu C. din reg. 3 călărașĭ a sucombat de asistolie.

Apoĭ să-mĭ dea voe D-niĭ mediciĭ aceștia să-ĭ rog ca să-mĭ răspundă în ce carte aŭ găsit D-lor că asistoliĭ aparțin următoarelor leziunĭ anatomo-patologice: congestie intensă a lobilor pulmonarĭ, aderențe pleurale, lichid citrin în cavitatea pleurală, cordul mărit de volum, ventriculul drept dilatat, echimose pe valvulele mitrală și tricuspidală.

Că aceste leziunĭ sînt propriĭ uneĭ pleuro-pneumoniĭ și uneĭ endocardite, nu cred că aceștĭ D-niĭ medicĭ militarĭ să fie atît de mărginițĭ să nu știe aceste lucrurĭ cu totul elementare, carĭ sînt destul de bine descrise în volumul I din Deulafoy la pag. 389 vorbind de leziunile valvulare ale corduluĭ, la pag. 269 despre pleurite, la pag. 157 de congestia pulmonară și la 143 de pneumonie. Dacă le-aŭ știut, de ce aŭ conchis că soldatul a murit de asistolie și nu de pleuro-pneumonie?

Lucrul se explică foarte ușor. D-lor, pentru a salva situația d-ruluĭ Nicoreanu, aŭ pus diagnoza asistolie, căcĭ dacă ar fi pus diagnoza pleuro pneumonie, cum ar fi trebuit să pue, d-rul Nicoreanu nu ar maĭ fi omorît și pe sergentul Godeanu și ar fi trebuit chiar de atuncĭ dat pe mîna justițieĭ.

*

Asupra acestuĭ caz d-rul Nicoreanu e vinovat din 2 puncte de vedere: 1 pentru că nu a putut constata o pleuro-pneumonie și al 2-lea pentru-că, contrariŭ regulamentuluĭ infirmeriilor, acest soldat n'a fost trimis la spital de cît în agonie. N'a fost pus în infirmerie (2 zile) de cît în urma inzistențelor internilor mediciniștĭ militarĭ, carĭ pe atuncĭ se aflaŭ închișĭ în garda piețeĭ și carĭ, examinînd pe bolnav, aŭ asigurat pe d-rul Nicoreanu că în adevăr există o pleuro-pneumonie, de și D-sa le zicea:

— Lăsați-l că se preface, e un papugiŭ de Bucureștĭ, un bețivan, fecĭor de cîrciumar!

Prin urmare, o dată vinovațĭ cu d-rul Nicoreanu sînt și medicĭĭ carĭ aŭ făcut parte din comisiune, că ĭ-aŭ ascuns crima săvîrșită, căcĭ a purta titlul academic de doctor în medicină și a nu cunoaște o pleuro-pneumonie nu poate fi de cît o crimă.

Cît despre echimosa care o prezenta pe protuberanța occipitală, am aflat de la persoane demne de toată încrederea că această echimosă ĭ-ar fi provenit astfel: bolnavul era atît de neîngrijit și părăsit, în cît fiind în delir a căzut cu capul de ciment în latrină, unde a fost găsit în agonie și, de unde apoĭ transportat la spital, a murit chiar pe drum.

*

Ce zicețĭ acum, D-lor medicĭ militarĭ superiorĭ, de colegul D-tră d-r. Nicoreanu, care maĭ bine ar fi făcut să se ocupe de medicină de cît de modul cum să șicănească pe la corpul de armată pe toțĭ farmaciștiĭ, veterinariĭ și mediciĭ militarĭ.

Un fost med. mil. azĭ med. civil.

D. Titu Frumușeanu, primarul orașuluĭ T.-Jiŭ, a plecat aseară din Capitală, după ce a luat cu D-sa cele 8,000 leĭ ce guvernul ĭ-a pus la dispoziție pentru întreținerea studenților în timpul celor 4 zile ale congresuluĭ.

Experțiĭ numițĭ pentru a examina hîrtiile samsarilor de falimente șĭ-aŭ reînceput lucrările.

Găsind multe acte compromițătoare pentru Șapira în afacerea cu comerciantul din Capitală Cramer, D. judecător de instrucție Vasiliu a citat la cabinetul săŭ atît pe D. Cramer cît și pe samsariĭ Șapira, Löwy, Grünberg și Weintraub.

Din declarațiunile D-luĭ Cramer s'a dovedit deplina vinovăție a samsarilor și în special aceea a luĭ Șapira.

Șapira a și fost confruntat cu D. Cramer și a susținut din noŭ toate declarațiunile făcute.

Samsariĭ aŭ fost recondușĭ la închisoare. Eĭ vor fi de acum interogațĭ și confruntațĭ în fie-care zi pînă la terminarea instrucțieĭ.

Nelegiuirile din Tulcea

In ediția de dimineață am anunțat că advocatul Atanasiu din Galațĭ, venit la Tulcea pentru ca să ție o întrunire publică, a fost arestat. Astăzĭ primim de la corespondentul nostru următoarele amănunte carĭ dovedesc că persecuțiunile administrative și polițienești, călcările de lege și samavolnicia aŭ ajuns în Dobrogea sistem de guvernămînt.

*

Acum cîte-va zile clubul muncitorilor din Tulcea a convocat o întrunire publică, pe care însă prefectul a oprit'o pur și simplu!! Membriĭ clubuluĭ, știind că Constituția și legile țăreĭ acordă deplina libertate a întrunirilor, s'aŭ adunat și fără de învoirea prefectuluĭ aŭ vorbit și s'aŭ sfătuit asupra celor ce sînt de făcut. Dar administrația și poliția, în raportul ce aŭ făcut asupra întruniriĭ, aŭ falșificat discursurile și hotărîrile și ca urmare inițiatoriĭ întruniriĭ aŭ fost citațĭ la parchet, unde substitutul Hassan s'a purtat cu dînșiĭ într'un mod nedemn.

*

In urma acesteĭ fără de legĭ s'a hotărît convocarea celeĭ de a doua întrunirĭ la care a venit să participe și Atanasiu. Administrația, mînă în mînă cu justiția, a dezvoltat atuncĭ o activitate maĭ mult de cît prodigioasă. Antreprenoriĭ aŭ fost amenințațĭ că vor fi expulzațĭ saŭ sărăcițĭ dacă vor da vre-o sală pentru această întrunire; inițiatoriĭ întruniriĭ aŭ fost de asemenea terorizațĭ, iar pentru a da orașuluĭ o aparență par'că ar fi într'adevăr în stare de asediŭ poliția a înarmat un corp de sergențĭ.

*

Asupra populațiuneĭ din Tulcea măsurile sălbatice luate de administrație aŭ făcut o regretabilă impresiune. Toată lumea e indignată de purtarea prefectuluĭ, a polițaĭuluĭ și a justițieĭ. Sistemul acesta de a guverna Dobrogea este fatal. In loc de a liniști, el excită spiritele și crează o situațiune ce nu se poate menținea cu nicĭ un preț... Din acest punct de vedere protestăm cu energie contra purtăreĭ administrațieĭ ulcene și cerem reintrarea în legalitate.

Cor.

Peste cîte-va zile membriĭ Camereĭ de comerciŭ din Capitală se vor întruni pentru a rezolva maĭ multe chestiunĭ importante.

Intre aceste chestiunĭ este și aceea a samsarilor cît și proectul de lege pe care l-a făcut D. Djuvara cu privire la samsariĭ de falimente.

Proxenetele Amalia Hirsch și Pepi Rapaport aŭ cerut tribunaluluĭ din Capitală liberarea pe cauțiune.

Tribunalul se va pronunța astăzĭ.

Ministerul de interne a trimis telegrafic primărieĭ din Iașĭ aprobarea proectuluĭ de canalizare a Calcaineĭ.

Ast-fel primarul de Iașĭ D. Nicu Gane și-a retras demisiunea.

Azĭ, cu acceleratul din Moldova, a sosit D. Ferichide, ministru de interne.

S'a autorizat comuna Drăgășanĭ din județul R.-Vîlcea să contracteze un împrumut de 65,000 leĭ pentru construirea palatuluĭ comunal.

Ministerul de domeniĭ a hotărît înființarea maĭ multor pepiniere de viță americană.

Una din aceste pepiniere va fi înființată pe moșia statuluĭ: Petreștĭ, lîngă Focșanĭ.

A se citi în pagina VI-a foița „Copiiĭ părăsițĭ".

Asasinarea luĭ Godeanu

Azĭ la institutul de chimie se va proceda la deschiderea borcanelor în carĭ se află organele sergentuluĭ Godeanu, spre a fi supuse uneĭ analize.

D. dr. Bernard, directorul instituluĭ de chimie și chimist-legist, nefiind în țară, D. dr. Polțer, locțiitorul săŭ, este însărcinat din partea autorităților civile să procedeze la analiză și în urmă să supuĭe un raport.

Din partea spitaluluĭ militar a fost numit farmacistul Stabil, care va azista numaĭ la analiză.

*

D. dr. Polțer, controlînd rețetele carĭ aŭ fost depuse la institut împreună cu cele 8 borcane conținînd părțĭ din organele sergentuluĭ Godeanu, ne declară că victima a fost tratată de febră, necum însă de ftizie, după cum s'a pus diagnoza la autopsie.

Cît despre autopsia cadavruluĭ, se știe că n'a fost de cît o deriziune.

In curînd însă se va ști dacă Godeanu a fost atins de ftizie și dacă această boală ĭ-a determinat moartea, parte din organe fiind încredințate institutuluĭ de bacteriologie spre a fi supuse uneĭ analize bacteriologice.

*

Afacerea a intrat pe mîinile instituțiunilor civile, să sperăm că în curînd se va face lumină în această sinistră afacere.

Analiza va dura 15—20 zile.

Fil.

După cum am anunțat deja, congresul evreilor pentru fundarea unuĭ stat evreesc s'a sfîrșit și s'a ales un comitet de 23, compus din delegațĭ din toate statele.

Reprezentanțiĭ evreilor romînĭ în acest comitet sînt: D-niĭ dr. Lippe din Iașĭ și dr. Pineles din Galațĭ.

D. Stefănescu, medic primar al județuluĭ Ilfov, a fost erĭ în comuna Jilava unde s'a ivit febra tifoidă.

D. Stefănescu a luat dispoziția ca să se transporte toțĭ bolnaviĭ la diferite spitale.

Deschiderea nouluĭ an judiciar

Astă-zĭ deschizîndu-se noul an judiciar și trăgîndu-se la sorțĭ, secțiunile tribunaluluĭ și Curțeĭ de apel din Bucureștĭ vor fi compuse în chipul următor:

Tribunalul

Secția I: prim președinte Ștefănescu, membri D-niĭ Florescu, Christea și Durma supleant.

Secția II: președinte Mavrodin, membri D-niĭ Crăsnaru și Petrescu.

Secția III: președinte P. Florian, membri Aristide Alexandrescu și Schina.

Notariat: președinte C. Paraschivescu, membri D-niĭ Naumescu, Vlasto, Mavrus și Lupașcu supleant.

Secția comercială: președinte, Oscar Niculescu membri, D. Obedenaru, V. Miclescu, Em. Miclescu și Procopiu supleant.

Curtea de apel

Secția I-a: prim-președinte Schina, Membri D-niĭ S. Popescu, A. Eustațiu, Dobrescu, G. Dîmboviceanu, Fleischlen.

Secția II: președinte Chiru, membri D-niĭ Atanasovicĭ, Bosie, Manolescu, Budișteanu și D. Giuvara.

Secția III: președinte C. Bagdat, membri D-niĭ Cerchez, Stoicescu, Iulian, T. Djuvara și Paleologu.

D. procuror de secțiune Sărățeanu pronunță discursul de deschidere tratînd ca subiect: „Legea numeluĭ".

D. procuror general pe lîngă Curtea de apel Stătescu a pronunțat discursul de deschidere a Curțeĭ de apel tratînd despre: „Moralizarea condamnaților".

Din cauza îmbulzeleĭ de materie, foița „Fiica răzbunătoare" n'are loc nicĭ în numărul de azĭ.

Azĭ s'a deschis la Rîurenĭ tîrgul de marfă, care ține 10—12 zile. Vite sînt foarte multe, prețurile oferite sînt însă din cale afară de micĭ.

D. Vintilă Brătianu, directorul monopolurilor statuluĭ, a plecat erĭ la Constanța.

DEPLASARI

31 AUGUST

Hotel Continental: D. Eremia, moșier, Brăila; Albert, Iosef, comers., Daudel; A. Gamba, comers., Giurgiŭ; Tolindi, moșier, Călărașĭ; N. Georgescu, deputat, Buzăŭ.

Hotel Boulevard: G. Curti, inginer, Galațĭ; Leopold, medic, Dresden; I. Wehle, medic, Dresden; colonel Danescu, militar, Măgurele; D-na Iconomu, prop., Cannes

Hotel Capsa: C. Gulbenth, rentier, Rusciuk; George Negroponte, prop., Mărășeștĭ; Hector Economes, rentier, T.-Ocna,

Hotel Frascati: Andreevicĭ, judecător, C.-Lung; D-luĭ Selmer, agent, Constantinopol; general Stoilof, militar, Craiova; Princesa Agalia, voiajor, Viena; Sofie Acherman, voiajor, Constanța.

Hotel English: Sub-locot. Ghica, militar, Iașĭ; E. D. Morțun, jude, T.-Severin; L. Savapol, prop., Cîmpina; D. I. Mihăilescu, prop., R.-Sărat; B. C. Marcov, inginer, Ploeștĭ.

Hotel de Franța: Panu Iancu, prof., Galațĭ; Grimvald Al., comers., Craiova; Kraus Leopold, comers., Iașĭ; Grimvald B., comers., B.-Pesta; Lipod Pice, comers., B.-Pesta; Melanovicĭ, comers., Galațĭ; Ernst Kopj, comers., Berlin; Werendonech, comers, Lepzig.

Hotel Regal: Mihaĭ Tentu, comisar, Vasluĭ; căp. Ciocoiu, militar, Bacău; Benches, farmacist, Brăila; Baron Bindaer, voiajor, Viena.

Hotel Union: G. Stan, comers., T.-Jiu; C. Miloveanu, căpitan, Slatina; sub-locot. Plesnilă, militar, Galațĭ; sub-locot. Eugen Ignatz, militar, Bacău; Halzapfel, comisioner, Berlin.

Hotel Central: Filloti, comers., Brăila; Ivanides, comers, Goeștĭ; Paris C-tin, comers., Constanța; Zares M., comers., T.-Vesteĭ. Kentros N. comers., Z.-Vesteĭ; Sofis D. comers., T.-Vesteĭ; Manolescu cu familia, jude, C.-Lung; Nicolaevicĭ, inginer, Giurgiŭ; Popescu M., moșier, Balacĭ; Pribegeanu C., moșier, Bușteni; Vasilescu A., moșier, Slatina.

Hotel Colaro: Tănase Guran, comers., Giurgiŭ; Th. Axelrad, comers., Constanța; C. H. Neustadter, comers., Piteștĭ; căp. Iosifescu, militar, Constanța; D-na Paul cu D-ra, Prop., C.-Lung.

Hotel Dacia: Trifon Ivanof, comers., Rusciuk; T. Stefanof, comers., Rusciuk; Mihail Mărunțeanu, comers., Piteștĭ; D. Iarca, comers., R.-Sărat; G. Barjoveanu, comers., Hușĭ; C. F. Bodescu, comers., T.-Jiu: Ilie Teodorof, comers., Giurgiŭ; D. Anastasianu, comers., R.-Sărat; Nicif, comers., Constanța: V. Popescu, prof., R.-Sărat; Ionescu, preot, C.-Lung: Iancu Teodor, prop., Craiova.

Hotel Metropol: căpitan Petrescu, militar, Giurgiŭ; Aureliŭ Lana, profesor, Tutova; colonel Sorescu, militar, T.-Vesteĭ; sub. l. Popovicĭ, militar, Iașĭ; D-ra Alexandrescu, menajeră, C.-Lung.

Hotel Bristol: locot. Drăgoĭ, militar, R.-Sărat; Constantinescu, arendașĭ, Giurgiŭ; Ditrich Popper, comerciant, Viena; M. Bauer, voiajor, Agram; Hagi Pandele, propriet., Sinaia; Margulier, comersant, Sinaia; Hornung, comersant, Arașov.

Hotel Imperial: C. Petrescu, funcționar, Craiova; Ștefănescu, funcționar, Iașĭ; Simionescu, funcționar, Brostenĭ.

Hotel Gabrovenĭ: Agaropol, arendașĭ, Călărașĭ; Ion Dușian, propriet, Brașov, Corbeanu, comersant, Giurgiŭ.

Hotel Victoria: D-na Dragomirescu, menajeră, Tîrgoviște; Toma Alecu, arendaș, Alexandria; Fanzini, comersant, Cîmpina.

SPORT

Ierĭ aŭ avut loc alergărĭ la Velodromul romîn, de pe șoseaua Kiseleff, rondul II. Programul curselor a fost atrăgător, iar publicul numeros.

Prima cursă a fost aceea a escursioniștilor, împărțițĭ în treĭ seriĭ. Iată rezultatul aceteĭ curse: Seria I: Cantili, Simion Niculescu și Ghiță Ion; Seria II: Puchor, Brădeanu și Stavri Niculescu; Seria III: Mihăescu și Nițulescu.

A doua cursă a fost a amatorilor, două seriĭ. Rezultatul e următorul: Seria I: Tomescu, Sadi Tack și Pericle; Seria II: Tremel, Chiriacopol (Galațĭ), Heitner și Pucerea.

Cea maĭ interesantă a fost cea de a treia care a fost o cursă mixtă de dame și de bărbațĭ. Aŭ luat parte două biciclete contra două tandemurĭ, adică Brădeanu cu D-șoara Maria Mihăescu și Stavri Niculescu cu D-șoara Marioara Gheorghiu pe tandem; Cantili și Ghiță Ion pe biciclete. Cursa aceasta a fost cîștigată de Cantili.

Alergătoriĭ amatorĭ Tomescu și Sadi Tack, provocîndu-se la match, juriul a admis acest lucru și cel d'întîi a învins pe cel d'al doilea.

Duminică și Lunĭ, 7 și 8 Septembrie a. c., vor avea loc alte alergărĭ la carĭ vor lua parte și doĭ alergătorĭ străinĭ, între carĭ un francez.

ADELA W. ROSEN
SAMI FEDER
Logodițĭ
30 August 1897 Bucureștĭ

EMILE ZOLA

Amintire

Un tînăr chimist, unul dintre prieteniĭ meĭ, îmĭ zise într'o dimineață:

— Cunosc un bătrîn savant care s'a retras într'o casă mică de pe bulevardul l'Enfer, ca să poată studia în pace cristalizarea diamantelor. El a reușit să obție rezultate destul de frumoase. Vreĭ să'l vizităm?

Am primit, dar simțeam un fel de teamă. De un vrăjitor mi-ar fi fost maĭ puțin frică, căcĭ aproape nu cred în dracĭ: dar mă tem de ceĭ carĭ caută aur și iar aur. Mărturisesc că voĭ avea un respect amestecat cu groază de acela care va descoperi piatra filozofală. Pe drum amicul meŭ îmĭ dete cîte-va detaliĭ asupra omuluĭ pe care aveam să'l vizităm.

*

Sosirăm. Chimistul ne deschise. Trebuĭe să mărturisesc că avea un aer de prost, un aer de cîrpaciŭ idiot. Primi pe amicul meŭ foarte bine, dar pe mine mă privi urît și îmĭ aruncă

nu bună-ziua care semăna c'un muget de taur.

Străbăturăm o grădină părăsită; în fund se ridica o casă dărîmată: aci locuia savantul chimist.

Pretutindenĭ alambicurĭ, pietre și diferite instrumente pentru experiențe chimice; cărbunĭ roșiĭ ardeaŭ în cuptoare: pretutindenĭ se preparaŭ diamante. In nicĭ o poveste arabă n'așĭ fi putut visa un ast-fel de loc plin de bogățiĭ.

*

Nu am putut să-mĭ rețin un strigăt de admirație:

— Ce bogățiĭ! Aci avețĭ miliarde, ziseĭ eŭ.

Bătrînul savant ridică din umerĭ și mă privi c'un aer de milă.

— Fie-care diamant, îmĭ zise dînsul, costă numaĭ cîțĭ-va francĭ; așĭ putea să pietruesc șoseaua grădineĭ mele numaĭ cu diamant.

Apoĭ, întorcîndu-se spre prietenul meŭ, continuă:

— Priveşte aceste rubine; sînt cele maĭ frumoase pe carĭ le-am putut obține.

După ce explică amiculuĭ meŭ totul, rămase gînditor și trist. Ședeam pe un morman de diamante, ĭar mîna stîngă mi se pĭerdea într'un morman de rubine.

*

— Nu aĭ nicĭ o plăcere; trebuĭe să ducĭ o viață curioasă, ĭĭ ziseĭ eŭ.

— Lucrez; nu mi se urăște nicĭ odată. Cînd sînt vesel, ĭaŭ cîte-va diamante în buzunar și, ascuns după ulucĭ, arunc în stradă cîte-un diamant; nu-țĭ poțĭ imagina mutrele ce fac bĭețiĭ oamenĭ cînd găsesc pĭetrele mele. Ah, sărmaniĭ! rîd mult de prostia lor.

Vocea luĭ uscată îmĭ cauza un răŭ inexprimabil. De sigur, bătrînul îșĭ bătea joc de mine.

— Eĭ, tinere; am aicĭ ca să cumpăr sute de milioane de femeĭ; așĭ putea fi chĭar rege cu baniĭ pe carĭ ĭĭ am.

Căldurĭ mă apucaŭ; aveam amețelĭ. Am părăsit locuința blestemată și, cînd am venit acasă, am strîns la pĭept pe amanta mea, pe frumoasa Ninon. Ea pentru mine face maĭ mult ca toate milioanele bătrînuluĭ savant.

Caion.

MODE

Toaletă de oraș

Postav de damă pruniu. Jupon simplu garnisit de un singur galon. Corsaj formind jachetă cu reverurĭ deschizîndu-se într'o vestă de volan de dantelă. Tocă în velur cu fundă de catifea și cu pene.

Laura.

SPECTACOLE

Grădina Hugo. — Teatru de varietățĭ. In timp de ploaĭe, în sala Hugo.

Grădina centrală.—Concert dat de orchestra D. Dinicu.

Grădina Lukianoff, strada Cîmpineanu.—In fie-care seară teatru de varetățĭ. Trupă Nouă. In timp de ploaĭe reprezintația se dă în fosta sală Orfeŭ.

Grădina Cosma.—Concert muzical.

Grădina Frascati.Concert de orchestră.

Grădina Rașca — In fie-care seară teatru de varietățĭ sub direcțiunea D-luĭ Agop Kiolean.

Prețul locurilor: Loc rezervat 2 leĭ, stal I 1 leŭ, intrarea generală 50 banĭ.

Pentru gospodine

Cerneală neagră de copiat.—Adesea orĭ ațĭ dori să păstrațĭ o copie de pe o scrisoare, dar sînteţĭ silițĭ s'o scrițĭ a doua oară, fiind-că n'avețĭ o mașină de copiat. E decĭ bine să vă dăm aci o rețetă după care vețĭ prepara o cerneală de copiat fără mașină. Intr'o sută grame apă, dizolvațĭ 60 grame nigrosină, și 80 grame glucoză, apoĭ adăogațĭ 80 grame de glicerină.

Gastr.

Act de mulțumire

Sub-semnatul G. Constantinescu, comersant în comuna Belceștĭ, jud. Iașĭ, avînd asigurate la Societatea Romînă de asigurărĭ generale din Brăila, prăvălia mea cu diferite mărfurĭ de coloniale și altele, în noaptea de 23—24 August ivindu-se un incendiŭ, mĭ-a cauzat pagube marĭ.

Imediat zisa societate a trimes de s'a constatat dauna, și în urmă am fost de îndată și pe deplin despăgubit, rămănînd cu totul satisfăcut.

'Mĭ fac o datorie de recunoștință de a aduce acestea la cunoștința publiculuĭ asigurător.

Belceștĭ, 26 August 1897.

ss. G. Constantinescu.

108—1

Bibliografiĭ

A eșit de sub tipar și se află la toate librăriile din țară *Cartea de cetire* pentru clasa II primară de *A. I. Odobescu* și *V. Gr. Borgovan* precum și *Cartea de citire* pentru clasa IV primară urbană de *G. I. Ionescu Gion, V. Gr. Borgovan*, profesorĭ, și *G. Stoenescu, G. C. Ionescu, N. Gh. Costescu*, institutorĭ la școala de aplicație a școaleĭ normale de institutorĭ Amîndouă cărțile didactice din Iulie a. c. Limba cea clasică și mlădioasă a luĭ Odobescu, graiul ușor și plăcut al luĭ Gion și competința celor-l'alțĭ colaboratorĭ în materie de pedagogie ridică valoarea acestor cărțĭ față cu toate cele-l'alte de asemenea natură. Editura H. Steinberg Bucureștĭ, str. Șelarĭ 18, n'a cruțat nimic, tipar foarte îngrijit, clișeurĭ perfect reușite, format și preț convenabil. Fie-care carte îșĭ are *Povățuitorul* săŭ, care se trimite gratis după cerere.

117—6

Premiĭ nouĭ de vacanță

Seria a Două-spre-zecea

Expirînd termenul pentru bonul de premiĭ din seria a unsprezecea, punem cu începere de astă-zĭ la dispoziția cetitorilor o a Doăsprezecea serie de premiĭ.

Atragem tot odată atențiunea că primele 13 fascicole din publicația „Tableaux célèbres" sînt cu totul epuisate

Cuponul premiilor anunțate maĭ jos este valabil pînă la 3 Septembre inclusiv.

Dăm aci și lista premiilor:

Fascicula a 14-a din publicațiunea *Tableaux célèbres* coprinde următoarele reproducțiunĭ după tablourĭ:

Taxa pentru trecerea poduluĭ de Hans Dahl.

O turcoaică plimbîndu-se pe barcă de Bredt.

Finitul drameĭ de Karl Uchermam.

Ultimele momente ale luĭ Mozart de Herman Kaulbach.

Povestea călătoareĭ de Vautier.

Speranța țăreĭ de Brutt.

Lancierii spanioli în marș de 'Cusachs.

Othello saŭ Maurul din Veneția de Carl Becker.

Extas de A. Roth.

Prietenul săracilor de L'hermitte.

Biserica, imnul sfîrșituluĭ de Schwill.

Reprezentația întreruptă de Lonza.

Țesătoria de Libermanu.

Tineriĭ jucătorĭ de Knaus.

Măgariĭ pe malul măreĭ de Haas.

Femeea Radjahuluĭ și *o fată rusă* de Venig.

Toate aceste tablourĭ sînt unite în fascicula a 14-a și se oferă cetitorilor cu 0.45 banĭ prezintînd bonul de maĭ jos

Inștiințăm tot de o dată ca cu fascicula No. 16 se termină seria importanteĭ publicațiunĭ „Tableaux célèbres".

Alte volume oferite ca premiĭ nemerite pentru sezonul de vilegiatură:

Camille Flammarion, Uranie, un volum frumos legat, și ilustrat de Bieler Gambard și Myrbach, edițiunea *Figaro*, în loc de leĭ 18 se dă cu leĭ. 8.

Duc de Morny. Une ambassade en Russie —1856.— In loc de leĭ 3.50 se dă cu banĭ. 0.90

Robert de Bonnières. Les monachs Roman Parisien. In loc de 3.50 se dă cu banĭ. 0.85

Pierre Kropotkin. Paroles d'un. revolté, ouvrage publié, annoté et accompagné d'une préface par Elisée Reclus, în loc de leĭ 3.50 se dă cu leĭ 1.55

Paul Lenglé. Le neveu de Bonaparte. Souvenirs de nos campagnes politiques avec le prince Napoléon Bonaparte (1879—1891), în loc de leĭ 3.50 se dă cu banĭ 0.90

Lord Malmesbury. Mémoires d'un

Jean Darcy, Le voyage de la princesse Louly. In loc de 3.50 se dă cu banĭ. 0.80.

Rennell Rodd. Frédéric III. Le prince héritier— L'empereur. In loc de 3.50 se dă cu banĭ. 0.90

D-r Morell Mackenzie. La dernière maladie de Frederic le Noble în loc de 3.50 se dă cu banĭ. 0.95

Paul Delair. Louchon. In loc de 3.50 se dă cu banĭ. 0.85

ancien ministre, traduit de l'anglais avec l'autorisation de l'auteur par M. A. B. In loc de leĭ 3.50 se dă cu banĭ 0.85

Louis Jacolliot. Histoire naturelle et sociale de l'humanité:

Vol. I.—*La génèse de la terre et de l'homme*, 1 vol. în 8 elzévir, în loc de 8 leĭ se dă cu leĭ 9

Vol. II.—*Le monde primitif*. Les premiers hommes. 1 volum în 8 elzévir, în loc de 8 leĭ se dă cu leĭ 5

Réné de Pont Jest. Le fleuve des perles, un vol. de 400 paginĭ cu 127 desemne după natură reprezentind viața chinezilor. In loc de 3.50 se dă cu leĭ 1.75

Albert Millaud. Les petites comédies de la politique. In loc de 3.50 se dă cu banĭ 0.75

Armand Silvestre. Noël joyeux, un volum luxos în 4° ilustrat cu nudițăți, de celebrul scriitor Armand Silvestre, (numaĭ cîte-va sute de exemplare), în loc de 5 leĭ se dă cu leĭ 2.25

Dubois. La médecine nouvelle, uvragiŭ indispensabil în fie ce familie, în loc de leĭ 2.90. 1.25

Le tout savoir universel, répertoire des renseignements utiles et des connaissances pratiques, un volum de aproape 600 paginĭ, în loc de leĭ 2 se dă cu leĭ. 1.25

Cetitoriĭ din provincie trebuĭe să adauge la costul indicat în dreptul fie-căruĭ premiŭ 10 la sută din valoarea nominală *nu din cea redusă*, ca plată pentru porto.

Expedițiunea se face pe riscul adresantuluĭ.

Prezintarea bonuluĭ de maĭ jos saŭ atașarea luĭ la mandatul poștal este obligatoriŭ; alt-fel nu se liberează premiul.

Doritoriĭ de a nu-șĭ lăsa pachetul expus la pĭerdere îl pot recomanda, adăugînd pentru aceasta 25 banĭ.

PREMIU PENTRU CITITORUL „ADEVĔRULUI"
No. 2931
Acest bon detașat și expediat Administrațieĭ ziaruluĭ nostru dă drept la premiŭ și este valabil pînă la 3 Septembrie inclusiv.

FOIȚA ZIAR. „ADEVĔRUL

— 127 —

PIERRE DECOURCELLE

COPIII PARASITI

Partea a III-a

TRASURA DE UNIRE

XVII

Lacrimĭ

— Așa e? zi e F....
— Oh! da.
— Și mie mi ... când am venit dar acum m'am o buinuit-parcă am fost între ele de cînd lumea.
— Aci înveți tu?
— Da. Uite ăsta e biuroul meŭ.
— Cu cine înveți.
— Cu protectorul meŭ.
— E învățat.
— Foarte.
— Ce frumos trebuie să fie să înveți lucrurĭ multe.
— Eŭ sînt foarte fericit învățînd.
— Dar odaia de colo ce e?
— E odaia mea de dormit.
— Haĭ să o văd și eŭ.

— Haĭ!
Fanfan luă un candelabru și apucă înainte.
Claudinet căzu pe un fotoliu.
Nu maĭ putea umbla.
Era slab de tot.
De altfel nicĭ nu mîncase nimic.
Fanfan îl văzu.
Se repezi la el.
— Ce aĭ? îl întrebă el.
— Nimic,
— N'aĭ fi mîncat?
— Ce e drept...
— Și țĭ e frig...
— Da.
— Stăĭ frumos acolo să aprind focul și să zic să'țĭ aducă de mîncare.
Făcu focul singur.
Apoĭ ceru de mîncare.
Ceasul bătu zece.
Mîncară.
După masă Claudinet era maĭ vesel.
Zise:
— Cînd te gîndeștĭ cîte am pățit și acum sîntem scăpațĭ.
— Oh! da.
— Ai un protectorul tăŭ care te iubea, te va iubi și maĭ mult cînd va vedea că țĭ-aĭ pus viața în primejdie pentru el.
— Și eŭ cred că va fi mulțumit cînd va vedea scrisorile.
— Unde le aĭ pus?
— Iacă le.

Și le scoase din buzunar de le puse pe o masă.
— Haĭ să vedem și noĭ ce o fi în ele decredea La Limace să facă banĭ cu dinsele zise Claudinet.
Fanfan îl opri.
— Nu se cade zise el.
— De ce?
— Scrisorile nu sînt ale noastre nu avem drept să ne uităm în ele.
— Aĭ dreptate.
Apoĭ Claudinet adăugă cu emoție:
— Cît te iubesc Fanfan. Tu eștĭ îngerul meŭ cel bun. Tu mi-aĭ arătat calea bineluĭ și m'aĭ scos din noroiul în care eram sortit să trăiesc.
— Nu țĭ am arătat eŭ calea cea bună, ci inima ta.
— Dacă aș trăi cu ce fericire aș trăi alăturĭ de tine să plîng cînd aĭ fi trist să rîd cînd aĭ fi vesel. Dar doctorul de la ospiciu a spus că voĭ muri anul ăsta, — n'am uitat.
— Tacĭ din gură. Acum te vom vindeca noĭ acĭ.
— Nu, știŭ eŭ, simt că mă duc, dar așĭ voi să fac ceva pentru fericirea ta înainte de a muri.
— Lasă, lasă, să ne iubim noĭ bine și pe urmă vom vedea. De o cam dată mănîncă din lucrurile astea bune de te satură.
Apoĭ vorbiră mult.
Timpul trecea.

Incet încet li se făcură somn.
Claudinet se întinse bine pe canapea.
Fanfan îĭ aduse perne și îl înveli.
Apoĭ se sărutară.
— Noapte bună.
— Stinge lumînările, zise Claudinet căcĭ înainte de a adormi aș vrea în întuneric să mă gîndesc la fericirea noastră.
Fanfan le stinse.
După aceea se duse în odaia sa.
Se culcă.
O lampă de noapte lumina.
Ea arunca o slabă lumină printre perdelele de catifea care despărțea cele două odăĭ.
In momentul acela de vagă reverie care desparte pe om de somn copilul se uita la lumina aceia cu emoție.
Ea era ca o dovadă materială a situațieĭ sale.
Da, era lîngă amicul săŭ, scăpat pentru tot d'auna de viața luĭ îngrozitoare de pînă atuncĭ.
A doua zi d. de Montlaur îl va scăpa de rușine, de durere și de moarte.
Așa îĭ spusese Fanfan că se va vindeca.
Gîndul acesta îĭ aminti scrisorile ce luase Fanfan.
Le lăsase pe masă.
Intinse mîna și le luă.
Le puse sub pernă.

— Bună seara Fanfan zise el.
— Bună seara.
Claudinet adormi.
In casă era tăcere.
Toțĭ se odihneaŭ.
Slugele închiseseră tot și se retraseră în locuința lor.

***

Ramon se întorsese.
Se dusese drept în apartamentul săŭ.
Acesta știm era situat de asupra apartamentuluĭ copiluluĭ cu care se lega printr'o scară.
Voise să-șĭ sărute protejatul.
Dar nu se maĭ dusese.
Se gîndise că poate îl va deștepta.
Ramon era tare trist.
Se aruncă pe un fotoliu.
Acolo rămase cît-va nemișcat.
Cînd ridică capul ochiĭ îĭ eraŭ plinĭ de lacrimĭ.
Desfăcu perdelele.
Se uită afară.
Totul era în întuneric.
— Trebuie să vorbesc cu Carmen chiar azĭ, zise el.
— Se îndreptă încet spre odăile eĭ carĭ se aflaŭ în acelașĭ etaj.
In cabinetul de lucru al luĭ d'Alboize era întuneric.
— S'aŭ culcat murmură el.
Cu toate aceste ușile de la odăĭ eraŭ deschise.

— Nu s'or fi întors încă, zise Montlaur.
Se duse pînă la salonul luĭ Carmen.
Ascultă.
Auzi pe cine-va vorbind.
Bătu încet.
Glasul dulce al suroreĭ sale îĭ răspunse.
— Intră.
Intră.
Carmen și Robert făcură un gest de spaimă cînd îl văzură.
Suferința era descrisă pe figura luĭ.
— Ce e, ce s'a întîmplat Ramon? întrebă Carmen cu grije.
— Iertați-mă, dar voĭ pleca din noŭ...
— Iar?
— Da. Mă duc în America.
— Așa repede?
— Vreaŭ să iaŭ expresul care pleacă dis de dimineață.
— Iar să plecĭ? zise Robert.
— N'am ce face.
— Nu se poate.
— Iertați mă dar plec mîine dimineață. Așa am hotărît.
— Dar...
— Nu pot trăi în Europa, nu pot..
— Nu ne aĭ spus nimic.

(Va urma)

Proprietar CONST. MILLE
Tipografia ziaruluĭ «Adevĕrul» Pasagiul Bănceĭ Naționale
Tipărit cu cerneală E. T. Gleitsmann, Dresda